

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว
สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับต้น

สารนิพนธ์
ของ
ศิริภัสสร พิมพิรัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2553

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว
สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับต้น

สารนิพนธ์
ของ
ศิริกัศสร พิมพิรัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มีนาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว
สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับต้น

บทคัดย่อ
ของ
ศิริภัสสร พิมพิรัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2553

ศิริภัสสร พิมพิรัตน์. (2553). แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียน
ต่างชาติ ระดับต้น. สารนิพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1). เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระ
เสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติ ระดับต้น 2). เพื่อศึกษาผลความก้าวหน้าเรื่องการสะกดคำของ
นักเรียนโดยใช้แบบฝึกการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 4 (ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3) โรงเรียนนานาชาติโครสเบอรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 10 คน โดยการ
คัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระ
เสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติ ระดับต้น และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก
ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 และการทดสอบค่าสถิติ t-test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ
ระดับต้น มีค่าประสิทธิภาพระหว่าง 90.94/90 แสดงว่าแบบฝึกทักษะนี้มีประสิทธิภาพ เป็นไปตาม
เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

2. นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียง
ยาวสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับต้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนสามารถเขียนและอ่านสะกดคำได้ดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
ทักษะ

EXERCISE OF SPELLING WITH LOWER CLASS CONSONANTS AND LONG
VOWELS FOR BEGINNER STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

SIRAPHASSORN PIMPIRAT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

March 2010

Siraphassorn Pimpirat.(2010). *Exercise of Spelling with Lower Class Consonants and Long Vowels for Beginner Students*. Master's Project, M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor : Assoc. Prof. Pakasri Yenbutra.

The purposes of this research were 1). to construct the efficient exercises of spelling with lower class consonants and long vowels for beginner students. 2) to enhance the spelling skill of using lower class consonants with long vowels for beginner students by using the researcher's exercises.

The subject of this study was purposive sampling from 10 foreign primary students in Year 4 (Pratomsuksa 3) of first semester at Shrewsbury International School. The data are analyzed by finding efficiency of each exercise in accordance with E_1/E_2 criteria, as well as t- test Dependent. The t-test for dependent sample was used for data analysis.

The results of this study revealed that

1. Exercises of spelling with lower class consonants and long vowels for beginner students were efficient at about 90.94/90. It means that this exercise package was efficient. Students had a higher post-test score than a pre- test score.
2. Foreign students who participated in the exercises of spelling with lower class consonants and long vowels for beginner student had statistically higher scores than that before using at the .01 level of significance.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และกรรมการการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียน
ชาวต่างชาติ ระดับต้น ของ ศิริภัสสร พิมพิรัตน์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธิเมตตะ)

คณะกรรมการการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์อัครา บุญทิพย์)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์พัชนี ไชติกเสถียร)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์อัครา บุญทิพย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถของรองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาด้วยความเอาใจใส่แนะนำในสิ่งที่เป็นประโยชน์และให้ความช่วยเหลือตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดยตลอด ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นอย่างสูงที่คอยชี้แนะและให้คำปรึกษาในทุกเรื่อง ทั้งตลอดเวลาที่ผ่านมาท่านยังเป็นผู้ให้ความรู้ให้ความหวังใจได้ตามใจกำลังใจอยู่เสมอ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ อาจารย์พัชนี โชติกละเอียด กรรมการสอบสารนิพนธ์ ท่านทั้งสามได้สละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยทุกขั้นตอนอีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานในด้านการพัฒนาการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น และท่านทั้งสามยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์และงานวิชาการอย่างไม่เห็นเหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของท่านจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และตลอดจนผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ อาจารย์พัชนี โชติกละเอียด อาจารย์สุมาลย์ อิชโรจน์ อาจารย์กรรองชนก เขี้ยะ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

งานวิจัยครั้งนี้จะไม่สามารถลุล่วงไปได้ ถ้าไม่ได้รับความกรุณาจากโรงเรียนนานาชาติไทร์สเบอริ ผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่สอนภาษาไทย นักเรียนชาวต่างชาติชั้น Year 4 ของโรงเรียนนานาชาติไทร์สเบอริที่กรุณาให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณอันยิ่งใหญ่ แก่บิดา มารดาผู้ที่ให้ทั้งชีวิต ความรัก ความหวังใจ ทำให้ผู้วิจัยมีจิตใจที่มั่นคง มานะบากบั่น เข้มแข็งอดทน และมีกำลังใจในการเผชิญอุปสรรคต่างๆ ตลอดจนครู-อาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางการศึกษา และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยจนสามารถประสบความสำเร็จได้มาถึงทุกวันนี้

ศิริภัสสร พิมพิรัตน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
วิธีดำเนินการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสะกิดคำ.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	17
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	20
ประชากร.....	20
กลุ่มตัวอย่าง.....	20
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง.....	20
การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัย.....	20
การดำเนินการวิจัย.....	23
การจัดกระทำข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	36
สรุปผลการวิจัย.....	37
อภิปรายผล.....	38
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	40
บรรณานุกรม.....	42
ภาคผนวก.....	46
ภาคผนวก ก.....	47
ภาคผนวก ข.....	49
ภาคผนวก ค.....	58
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	122

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แผนการทดลอง	24
2 การประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้นจากผู้เชี่ยวชาญ.....	28
3 ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ.....	30
4 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการสะกด คำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น.....	31
5 ประสิทธิภาพกระบวนการของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับ สระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น.....	32
6 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบฝึกทักษะการสะกด คำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น.....	33
7 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับ นักเรียนต่างชาติระดับต้นตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80	34
8 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบฝึกทักษะการ สะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การติดต่อสื่อสารในทุกวันนี้เป็นไปอย่างไร้พรมแดน ทำให้นานาประเทศสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้อย่างสะดวกและรวดเร็วในทุก ๆ ด้านทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและการศึกษา ซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีทางการศึกษาได้พัฒนาไปอย่างกว้างขวางและเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก จะเห็นได้ว่าชาวต่างชาติได้สนใจเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างกว้างขวาง ภาษาไทยก็เป็นอีกภาษาหนึ่งที่ชาวต่างชาติสนใจและต้องการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารในสังคม

ในปัจจุบันนี้การเรียนการสอนภาษาไทยมีอยู่อย่างแพร่หลาย ชาวต่างชาติสนใจมาเรียนภาษาไทยมากขึ้น จากผลการสำรวจของกระทรวงต่างประเทศทำให้ทราบว่ามีการเปิดการสอนภาษาไทยตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศกว่า 114 สถาบัน โดยมีเนื้อหาและหลักสูตรเกี่ยวข้องกับภาษาไทยหรือประเทศไทย เช่น หลักสูตรเอเชียศึกษาหรือเอเชียศึกษาตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาเป็นต้น อีกทั้งมีสถาบันของรัฐและเอกชนในไทยอีกประมาณ 25 สถาบันที่เปิดสอนหลักสูตรการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศและหลักสูตรไทยศึกษา ซึ่งมีเนื้อหาและจุดเด่นที่หลากหลายแตกต่างกันออกไปเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวง มหาวิทยาลัย 2544: 1)

ปัจจุบันนี้ได้มีการติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วโลกตลอดเวลาทำให้การเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเข้ามามีบทบาทสำคัญในสังคมไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้มีคนไทยและชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยให้บุตรหลานเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนนานาชาติจึงมีโรงเรียนนานาชาติที่เกิดขึ้นมากมายทั่วประเทศไทย จากสถิติที่สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ทำการสำรวจโรงเรียนนานาชาติ ในประเทศไทยซึ่งมีทั้งหมด 110 แห่งและในกรุงเทพมหานครมีถึง 80 แห่ง (สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 2550 : 1) จากการศึกษาหลักสูตรโรงเรียนของกระทรวงมีข้อบังคับด้านการเรียนการสอนของโรงเรียนนานาชาติที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนเป็นหลัก รวมทั้งด้านการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้กับนักเรียนด้วย ทั้งที่เป็นคนไทยและต่างชาติ ประกอบกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดให้นักเรียนชาวต่างชาติที่อยู่ในประเทศไทยต้องเรียนภาษาไทยอย่างน้อยสองปี ดังนั้นโรงเรียนนานาชาติจึงได้จัดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยเป็น 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่และหลักสูตรสำหรับ

นักเรียนที่ใช้ภาษาอื่นเป็นภาษาแม่ นักเรียนทั้งสองหลักสูตรต้องเรียนรู้ภาษาไทย ประเพณีและวัฒนธรรมไทย เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

การเรียนการสอนนักเรียนในระดับประถมศึกษาจะเน้นให้นักเรียนได้เรียนและพัฒนาทางภาษาในทักษะการฟังและการพูดเป็นส่วนใหญ่ ส่วนทักษะการอ่านและการเขียนนั้นไม่ได้รับการฝึกฝนเท่าที่ควรทำให้ทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนนั้นมีการพัฒนาการช้า ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนให้นักเรียนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนสะกดคำขั้นพื้นฐานไปพร้อม ๆ กันนั้นจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาควบคู่ไปทั้งสี่ด้านอย่างเหมาะสมกับวัยและทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารทั้งความคิดและความเข้าใจ สร้างนิสัยรักการอ่าน มีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทยได้และสามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้อีกด้วย

จากการสัมภาษณ์ นางประภัสสร เกตุจันทร์ (2551, 25 มกราคม) ครูสอนภาษาไทยโรงเรียนนานาชาติไทย-จีน อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ กล่าวว่า “ นักเรียนชาวต่างชาติมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนภาษาไทยและสามารถเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ครูนำมาสอนในห้องเรียน อีกทั้งพยายามที่จะใช้ภาษาไทยกับเพื่อนนักเรียนไทยในโรงเรียนอีกด้วยและจากการที่ได้สร้างชุดการสอนการสะกดคำและนำมาพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีพัฒนาการครบทั้ง 4 ทักษะ นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนการสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระเสียงยาว ตื่นเต้นที่จะได้เรียนอักษรไทย และตั้งใจเรียนจนสามารถเขียนได้ด้วยตนเองและยังสามารถอ่านคำในบทเรียนให้ผู้ปกครองฟังที่บ้านได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้สื่อสารกับคนไทยนอกโรงเรียนได้ ถึงแม้จะเป็นการพูดสื่อสารเบื้องต้นหรือเป็นการอ่านสะกดคำง่าย ๆ แต่ผู้ปกครองก็มีความภาคภูมิใจ เห็นความสำคัญของภาษาไทยและตระหนักถึงคุณค่าของการเรียนภาษาไทยที่จะสามารถพัฒนาบุตรหลานให้เรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป”

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจจัดสร้างแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวขึ้น โดยเลือกอักษรต่ำมาประสมกับสระเสียงยาวเพราะอักษรต่ำมีพื้นเสียงเดียวกันกับอักษรกลาง เมื่อนำมาประสมกับสระเสียงยาวจะช่วยให้เด็กนักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำได้โดยง่ายไม่ก่อให้เกิดความสับสน เป็นการวางรากฐานการอ่านและเขียนในระดับที่สูงขึ้นให้นักเรียน แบบฝึกทักษะชุดนี้เป็นการฝึกทักษะของนักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ ใช้แบบฝึกเพื่อเสริมทักษะรวมทั้งพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพให้กับนักเรียนสร้างพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ภาษาไทย เพิ่มวงศัพทท์ให้กับนักเรียนสามารถนำไปใช้อย่างถูกต้องตรงความหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. สร้างแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
3. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าการสะกดคำของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวก่อนและหลังการใช้

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนต่างชาติ ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งสำหรับครูผู้สอนที่สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและนักเรียนที่จะได้ฝึกฝนอย่างมีระบบจนเกิดทักษะและจะเป็นพื้นฐานที่ดีต่อการอ่านและเขียนสะกดคำในระดับสูงต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร นักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 4 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนนานาชาติ ไชรส์เบอรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 80 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 4 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนนานาชาติ ไชรส์เบอรี จำนวน 10 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

- 3.1 ตัวแปรต้น คือ การใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว
- 3.2 ตัวแปรตาม คือ คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการใช้แบบฝึกการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2552 เดือนสิงหาคม-กันยายน ใช้เวลาทดลอง 1 สัปดาห์ เป็นเวลา 5 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 45 นาที รวมเวลาทั้งสิ้น 5 คาบ

5. เนื้อหาของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติ

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาตินี้จัดทำขึ้นจำนวน 4 ชุด มีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกทักษะอักษรต่ำและสระเสียงยาว
2. แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระ-า สระ-อ และสระ-เอ
3. แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระ-เ สระ-แ และสระ-โ
4. แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระ-ิ สระ-ึ และสระ-ู

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการจัดทำแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้เหมาะสำหรับนักเรียนต่างชาติที่เริ่มเรียนภาษาไทยในระดับต้น ดังนั้นในการจัดทำแบบฝึกจึงมีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. ผู้วิจัยเลือกอักษรต่ำ 12 ตัว จากทั้งหมด ได้แก่ ค ก ช ฅ ท น ม พ ย ร ล ว จากการสอบวัดความสามารถในเรื่องอักษรต่ำของนักเรียนต่างชาติ เพื่อมาสร้างแบบฝึกทักษะการสะกดคำในครั้งนี้ และคำที่นำมาสอนเป็นคำที่มีความหมายชัดเจนและปรากฏในหนังสือแบบเรียน
2. ผู้วิจัยเลือกสระเสียงยาวได้แก่ สระอา สระอิ สระอี สระอุ สระเอ สระแ สระโอ สระออ และสระเอ มาประสมคู่กับอักษรต่ำ เนื่องจากการประสมคำด้วยสระเสียงยาวนั้นง่ายในการออกเสียงเหมาะสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่านและเขียนในระดับต้นและเป็นพื้นฐานในการออกเสียงสระอื่น ๆ ต่อไป
3. ผู้วิจัยเลือกคำที่ไม่มีวรรณยุกต์มาจัดทำแบบฝึกเพื่อให้ นักเรียนชาวต่างชาติระดับต้นได้ฝึกสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวให้คล่อง ถูกต้อง ชำนาญและไม่เกิดความสับสนและเพื่อเป็นพื้นฐานในการสะกดคำที่มีวรรณยุกต์ต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับชาวต่างชาติระดับต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีวิธีการสร้างดังนี้

- 1.1 สอดคล้องกับจิตวิทยาและพัฒนาการของนักเรียน
- 1.2 จัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดมุ่งหมายและต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน
- 1.3 ใช้เวลาให้เหมาะสมกับวัย
- 1.4 แบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจ
- 1.5 นักเรียนควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบเพื่อให้เรียนรู้ได้กว้างขวาง

2. **การสะกดคำ** หมายถึง การอ่านและการเขียนคำได้ถูกต้องตามอักขรวิธี

3. **ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ** หมายถึง ผลการเรียนรู้จากแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวเป็นไปตามเกณฑ์ที่ใช้ประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะโดยกำหนดเกณฑ์ไว้ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ย ที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบฝึกทักษะ โดยเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ที่ได้ทำแบบทดสอบหลังจากการทำแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าด้านการสะกดคำหลังการใช้แบบฝึกทักษะ โดยเฉลี่ยร้อยละ 80

4. **แบบทดสอบ** หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่างชาติก่อนและหลังเรียนแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรวิธีการสอนอ่านและเขียนสะกดคำ ศึกษาหลักการสร้างแบบฝึกและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3. สร้างเครื่องมือในการทดลอง ได้แก่ แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น แบบประเมินคุณภาพ และแบบทดสอบ

4. ประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว โดยดำเนินการดังนี้

4.1 นำเสนอแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว ต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

4.2 นำแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว ไปใช้ทำสอบกับกลุ่มย่อยจำนวน 1 คน เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขและหาประสิทธิภาพ

5. ดำเนินการทดลองโดยนำแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้วไปใช้กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 10 คน

6. วิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ศึกษาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

6.2 ศึกษาความก้าวหน้าของผู้เรียนแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนการเรียนและหลังเรียน

7. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกการสะกดคำ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบฝึกการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว จึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมาย ความสำคัญและการสอนการสะกดคำ ดังนี้

1.1 ความหมายของการสะกดคำ

จรรยาธน์ กางกัน (2531:11) ให้ความหมายของการสะกดคำว่า การสะกดคำ คือ การถ่ายทอดภาษาเป็นภาษาเขียนโดยครูผู้สอนให้นักเรียนได้รู้จักกฎเกณฑ์ในการเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 เพื่อออกเสียงให้ชัดเจน เขียนคำได้ถูกต้องและมีความหมาย สามารถสื่อสารเข้ากันได้เข้าใจสังคมหรือธรรมชาติของผู้ใช้ภาษาเหล่านั้น

สุภาพ ดวงเพชร (2533:15) สรุปความหมายของการสะกดคำไว้ว่า การสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการอ่านและเขียนคำโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และสะกดการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

มะลิ อาจวิชัย (2540:12) กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนที่มีการเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

วีรวัลย์ วีระชาติพิทักษ์ชน (2545:22) กล่าวว่า การสะกดคำในภาษาไทยเป็นศิลปะหรือกลวิธีในการเขียนเรียงลำดับให้เป็นคำได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของหลักภาษาสามารถสื่อความหมายเข้ากันได้และมีความหมายชัดเจนตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

กรมวิชาการ (2546:135) ได้ให้ความหมายของการสะกดคำไว้ว่า การสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่านโดยให้นักเรียน

สังเกตรูปคำไปพร้อม ๆ กับการอ่านและสอนอ่านสะกดคำพร้อมกับการเขียนโดยต้องนำคำที่มีความหมายมาสอน

จากความหมายของการสะกดคำที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสะกดคำ หมายถึง การสอนให้ผู้เรียนรู้จักกฎเกณฑ์ในการเรียงลำดับอักษรหรือพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดได้ถูกต้องตามอักขรวิธี และมีความหมายตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อจะได้อ่านออกเสียงและเขียนได้อย่างถูกต้อง รวมถึงมีความหมายที่สื่อสารเข้าใจกันได้

1.2 ความสำคัญของการสะกดคำ

วรรณิ โสมประยูร (2534:195) กล่าวว่า การสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียน เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องได้ก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดก็ไม่สามารถจะสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดได้ ดังนั้น การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียน เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียนคำเพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและช่วยให้เด็กใช้คำได้อย่างถูกต้องและกว้างขวาง

อดุลย์ ภูปลื้ม (2539:12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำนั้นมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันและความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบันเพราะการเขียนสะกดถูกต้องช่วยให้ผู้เขียนอ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้องสื่อความหมายได้ชัดเจนและมีความมั่นใจในการเขียนทำให้ผลงานเขียนมีคุณค่าเพิ่มขึ้น

ศุภมาส ด้านพานิช (2541: 16) ได้สรุปความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ถือเป็นการวางรากฐานของการเขียนเป็นประโยคและเป็นเรื่องราวเด็กต้องมีความรู้ในการสะกดคำก่อนจึงจะเขียนเป็นเรื่องราวได้ การสอนเขียนสะกดคำเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนนักเรียนต้องใช้ทักษะหลายทักษะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และความเข้าใจความหมายของคำที่สอดคล้องและสัมพันธ์กันเสมอครูมีบทบาทที่สำคัญช่วยให้ให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะอย่างเพียงพอจึงจะทำให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สุนีย์ แก้วของแก้ว (2549: 19) ได้สรุปความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า เป็นพื้นฐานสำคัญของการใช้ภาษา การอ่าน การเขียน และการสื่อความหมายเป็นทักษะที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันและมีความจำเป็นในการเรียนวิชาอื่น ๆ ทำให้ผู้เขียนมีความมั่นใจและภาคภูมิใจ ดังนั้น ครูจึงต้องฝึกฝนให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ

จุติดา คงด้วง (2549: 9) ได้สรุปความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการสะกดคำเป็นอันมากเพราะถ้าเขียนผิดทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อความหมาย งานเขียนของบุคคลนั้นก็จะต้องค่าไป

จากความสำคัญของการเขียนสะกดคำดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญในทักษะที่สำคัญยิ่งต่อการเรียนภาษาไทยและยังนำไปใช้ได้กับทุกวิชาคือถ้าเขียนสะกดคำได้ถูกต้องก็สามารถอ่านและเขียนและสื่อความหมายได้ถูกต้องมีความเข้าใจตรงกัน ได้งานเขียนที่มีคุณภาพแต่ถ้าเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องก็ไม่สามารถสื่อความตามที่คุณเขียนต้องการได้

1.3 หลักการสอนการสะกดคำ

การสะกดคำนั้นถือเป็นรากฐานของการอ่านและการเขียน เพื่อให้นักเรียน สามารถอ่านและเขียนภาษาไทยได้ถูกต้องแม่นยำ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่มีนักการศึกษากล่าวถึงการสอนสะกดคำไว้ดังนี้

ฟิทซ์เจอรัลด์ (Fitzgerald.1967:38) ได้เสนอแนะการสอนสะกดคำไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เสียก่อนโดยครูบอกหรือเปิดพจนานุกรม สิ่งที่สำคัญก็คือต้องเป็นความหมายที่ไม่ซับซ้อน

2. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงของคำที่ถูกต้องและชัดเจนจะช่วยให้ นักเรียนรู้คำนั้นได้ อย่างแม่นยำทั้งรูปคำและการออกเสียง

3. ต้องให้นักเรียนเห็นคำนั้น ๆ ว่าประกอบด้วย พยางค์ สระ อะไรบ้าง ถ้าเป็นคำที่มีหลาย พยางค์ครูควรแยกให้นักเรียนดู

4. ให้นักเรียนลองเขียนคำนั้น ๆ โดยทั้งดูแบบและไม่ดูแบบ

5. ครูสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้นำคำนั้น ๆ ไปใช้ให้เหมาะสมกับวัย

ประเทิน มหาจันทร์ (2519:65) ได้เสนอแนะวิธีการสอนสะกดคำไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ความหมายและการออกเสียง ครูต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของคำ มองดูคำพร้อมๆ กับการออกเสียงคำๆ นั้นและสามารถที่จะพูดออกมาเป็นประโยคโดยใช้คำๆ นั้นให้ถูกต้องด้วย

2. การมองเห็นรูปคำ ครูต้องให้เด็กมองเห็นรูปคำที่จะสะกด และเห็นส่วนประกอบต่างๆ ได้ แยกคำนั้นออกเป็นพยางค์และออกเสียงคำนั้นเป็นพยางค์ๆ ไป

3. การรำลึกถึงคำ ให้มองดูทั้งคำ แล้วสะกดตัว โดยไม่มองคำๆ นั้นหากสะกดผิดก็ให้กลับไป ทำขั้นที่หนึ่งถึงสามใหม่

4. การเขียนคำ ขั้นนี้เด็กจะเขียนคำได้ถูกต้องตรวจสอบการเขียนและสะกดตัวให้ถูกต้อง เรียบร้อย

5. การทบทวนการเขียนคำโดยไม่ให้เด็กดูแบบ หากเขียนได้ก็แสดงว่าเด็กสามารถจำคำๆ นั้นได้แล้วถ้าจะทำให้เด็กจดจำได้แม่นยำขึ้นก็ให้ทบทวนด้วยการใช้คำนั้นมาแต่งประโยค เขียน เรียงความ จดหมาย เป็นต้น

วรรณ แก้วแพรง (2526:21) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนคำที่พ้องเหมาะกับวัย และระดับชั้นของนักเรียนได้ถูกต้องรวดเร็วและ สะอาดเรียบร้อย
2. เพื่อให้นักเรียนได้รู้คำ เข้าใจความหมายของคำและสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสามารถ
3. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ และเข้าใจหลักเกณฑ์ในการใช้คำตามสมควรกับวัยและระดับชั้น ของนักเรียน
4. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้คำ สนใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้คำ และ ใช้คำได้ถูกต้องดีขึ้นตามวัยและระดับชั้นของนักเรียน

ประภาศรี สีหอำไพ (2524:349) ได้เสนอแนะวิธีการสอนสะกดคำไว้ดังนี้

1. แบ่งกลุ่มหาคำศัพท์ในเรื่องที่เรียน
2. รวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุด เรียบเรียงไว้เป็นหมวดหมู่
3. ครูบอกให้เขียน และตรวจโดยใช้บัตรคำหรือพจนานุกรม
4. แข่งขันสะกดคำยาก
5. ใช้เอกสารประกอบให้เลือกคำที่สะกดถูก
6. นำเกณฑ์การเขียนตัวสะกด แต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้จำง่าย
7. ฝึกเขียนเรียงความ แล้วใช้พจนานุกรมตรวจตัวสะกดการันต์
8. หาประโยค หรือข้อความสั้นๆ ให้เติมศัพท์
9. เขียนรายงานคำที่มักสะกดผิด
10. นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำไทยที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต เป็นต้น มาแต่ง ประโยครวบรวมไว้
11. กำหนดศัพท์ แล้วให้นำมาเขียนประโยคหรือเรื่อง
12. ครูตรวจแก้ไขตัวสะกดในการฝึกเขียนทุกครั้ง

วรรณิ โสมประยูร (2534:156) กล่าวไว้ว่า การสอนสะกดคำจะได้ผลดี เมื่อครูนำวิธีสอนเป็น คำและประโยคมาเป็นบันไดขึ้นต้นก่อน แล้วจึงสอนแจกลูกผันอักษรเพราะการสอนสะกดคำให้เด็กได้ ผันอักษรทำให้เด็กฟังเสียง คำ และแปลงเสียงคำพร้อมกับการมองเห็นภาพตัวอักษรคู่กับเสียงนั้นๆ การสอนแจกลูกและผันอักษรจึงเป็นวิธีพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำอีกด้วย

จากวิธีสอนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีการสอนสะกดคำนั้นมีหลากหลายวิธี ครู สามารถเลือกใช้กิจกรรมและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน ตามวัย และระดับชั้น โดยเริ่มจาก การสอนสะกดคำที่ง่าย ประกอบด้วย พยัญชนะต้นกับสระก่อน แล้วจึงตามด้วยรูปวรรณยุกต์ และ

ตัวสะกด เริ่มขั้นตอนการสอนจากง่ายไปยาก พร้อมกับนำเกมส์เข้ามาประกอบการสอนด้วยจะทำให้ นักเรียนสนุกสนานและไม่รู้สึกเบื่อการเรียน ในการสอนสะกดคำครูควรให้นักเรียนได้ฝึกการสะกดคำ ด้วยปากเปล่าจนคล่องก่อนที่จะเริ่มให้นักเรียนเขียนคำเมื่อถึงการเขียนสะกดคำครูควรจะสอนและฝึก ให้นักเรียนสะกดคำในใจพร้อมกับการเขียน หรือที่เรียกว่าการเขียนตามคำบอก

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

2.1 ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ จึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝน แบบฝึกจะช่วยฝึกและใช้ทบทวนความ เข้าใจในเรื่องที่เรียนมาแล้ว ครูผู้สอนจึงต้องสร้างหรือจัดทำแบบฝึกให้เหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนได้เกิดทักษะ ความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น ในการจัดทำแบบฝึก ครูจึงต้องคำนึงถึงความ แตกต่าง ความสนใจ และพื้นฐานความรู้ของเด็ก

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 (2535:483) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า หมายถึง แบบตัวอย่าง ปัญหา หรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2528:123) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งที่นักเรียนได้ใช้ควบคู่กับการ เรียนเป็นแบบฝึกหัดที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงทำอาจแยกเป็นหน่วยหรือรวมเล่มก็ได้

ดาราณีย์ จันทรหอม (2550:49) ได้สรุปความหมายและความสำคัญของแบบฝึกไว้ดังนี้ แบบ ฝึกมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องนำมาเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็กโดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ครูต้องเลือกและสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับ นักเรียนมากที่สุดเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนการสอน

บัวทิพย์ ชุกกลิน (2550:43) ได้สรุปความหมายของแบบฝึก ไว้ว่า เป็นสื่อประกอบการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเองได้ฝึกฝนทักษะ เพิ่มเติมจากเนื้อหาจนปฏิบัติได้อย่างชำนาญและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยมีครูเป็นผู้ แนะนำ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อที่ใช้ประกอบการสอนที่ครูสร้างและเลือกจัดให้ เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และความแตกต่างของเด็กเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะเพิ่มเติม จนมีความชำนาญและช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน

2.2 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับนักเรียนนั้น มีองค์ประกอบหลายประการซึ่งมีนักการศึกษาหลาย ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะแบบฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517:72) ได้ทดลองและรวบรวมลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้อย่างเร็วและสนุก
5. ปลูกความสนใจ
6. เหมาะกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาด้วยตนเอง

นิตยา ฤทธิโยธี (2520:1-2) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับวัย ระดับ หรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสมคือไม่ใช่เวลานานหรือเร็วเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ

วรรณ แก้วแพรง (2526:33-34) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกเกี่ยวกับคำที่ดีไว้ดังนี้

1. คำที่ใช้ฝึกต้องมีอยู่ในแบบเรียน เหมาะสมกับวัย และระดับ
2. แบบฝึกต้องมีความหลากหลาย เพื่อให้ให้เกิดความเบื่อหน่าย
3. มีความสอดคล้องกับคำในแต่ละบทเรียน ควรมีแบบฝึกหัดแยกในแต่ละบท
4. ต้องให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 3 ประการคือ เรียนรู้คำ ความหมาย และเพิ่มความสามารถในการใช้คำ
5. ส่งเสริมให้ใช้ความคิด ไม่มุ่งเน้นความจำเพียงอย่างเดียว
6. แบบฝึกควรมีความสนใจ ให้ใช้ความคิด พิจารณา และศึกษาเพิ่มเติม

สนธิ สัตโยภาส (2531:43) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ในลักษณะที่แตกต่างออกไปอย่างน่าสนใจว่า

1. แบบฝึกควรสร้างขึ้นเพื่อที่จะสอน ไม่ใช่เพื่อทดสอบว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง
2. แบบฝึกหนึ่งๆ ควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะของสิ่งที่สอนเพียงอย่างเดียว
3. สิ่งสำคัญที่จะฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว ซึ่งอาจนำมาจากบทสนทนา การอ่าน และการพูดคุยกัน
4. ข้อความที่จะนำมาฝึกในแต่ละแบบฝึกควรสั้น เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจ
5. แต่ละแบบฝึกควรฝึกออกเสียงให้มากที่สุดจะเป็นการสร้างนิสัยการออกเสียงในภาษาได้ดี

6. แบบฝึกควรเป็นแบบที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่พึงปรารถนาเท่านั้น
7. ในแบบฝึกที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของภาษาไม่ควรใช้คำศัพท์ยากนัก
8. แบบฝึกควรเป็นแบบออกเสียงจนกว่านักเรียนจะออกเสียงได้ถูกต้องแล้วจึงให้ทำแบบฝึกเขียนแต่ก็ยังต้องฝึกออกเสียงอยู่

ประสงค์ ราชณสุข (2532:56) ได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องและสนับสนุนแนวคิดดังกล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีว่าควรมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. เป็นแบบฝึกหัดแบบฝึก ฟัง-พูด
2. เป็นแบบฝึกที่สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. เป็นแบบฝึกที่สร้างความสนใจและจูงใจนักเรียนโดยใช้ภาพประกอบแบบฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายากเริ่มฝึกโดยออกเสียงระดับพยางค์ คำเดี่ยว คำคู่ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ
4. เป็นแบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน คือ เป็นแบบฝึกสั้น ๆ ง่าย ๆ แบบฝึกหนึ่ง ๆ จะเลืกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียวและใช้เวลาในการฝึกครั้งละประมาณ 30 - 50 นาที
5. เป็นแบบฝึกที่มุ่งเสริมสร้างบรรยากาศ เพื่อความสนุกสนาน และกระตุ้นให้แก่นักเรียน แบบฝึกจึงมีกิจกรรมใช้เพื่อการสอนหลาย ๆ ชนิดมาประกอบ เช่น การฝึกด้วยการใช้บัตรภาพ และประโยค บัตรคำ นิทาน เกมต่างๆ เป็นต้น

ดวงเดือน อ่อนน้อมและคนอื่น ๆ (2537:37) ได้เสนอแนะลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดีไว้ดังนี้

1. มีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ
2. มีความหมาย ตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ทนสมัยและใช้ได้นาน
3. ภาษาและภาพควรเหมาะสมกับวัย และพื้นฐานความรู้
4. แยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ มีกิจกรรมหลายรูปแบบเพื่อสร้างความสนใจ
5. มีทั้งแบบกำหนดคำให้ตอบ และตอบโดยเสรี ใช้คำ รูปภาพหรือข้อความที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับ ความสนใจ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
7. ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
8. ได้รับความสนใจของนักเรียนตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย
9. ได้รับการปรับปรุงอยู่เสมอ และใช้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน
10. แบบฝึกสามารถประเมิน และจำแนกความงอกงามของเด็กได้

วลีรัตน์ ดิษยครินทร์ (2551:15) ได้ให้ความเห็นของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า ต้องเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความพร้อม ความสนใจของผู้เรียน มีคำอธิบายพร้อม

ตัวอย่างประกอบชัดเจนใช้เวลาในการฝึกที่เหมาะสม ผู้สอนควรสร้างแบบฝึกหลากหลายรูปแบบเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นและสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองให้ดีขึ้น

จากแนวความคิดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีต้องมีจุดมุ่งหมายว่าจะฝึกทักษะใด มีภาพประกอบหลากหลายรูปแบบ เรียงลำดับจากง่ายไปยาก ง่ายและดึงดูดความสนใจ มีความทันสมัยสอดคล้องกับจิตวิทยาและการเรียนรู้ของเด็ก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย และระดับของนักเรียน

2.3 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึก เพื่อใช้ในการสอนนั้นจะต้องใช้หลักการทางจิตวิทยาการศึกษาเข้าช่วยเพื่อให้แบบฝึกที่สร้างมานั้นมีความสมบูรณ์เหมาะสมกับวัย สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน และเกิดประโยชน์สูงสุดตามที่ผู้สร้างมุ่งไว้ หลักจิตวิทยาที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงมีดังนี้

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2523:52-56) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกต้องยึดหลักตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด ที่กล่าวว่า การฝึกหัดหรือการกระทำบ่อย ๆ ทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วและสามารถกระทำได้ดี ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ผู้เรียนจะมีลักษณะทางภาษาที่ดีได้ก็ต้องมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำบ่อย ๆ จากกฎแห่งการฝึกหัดนี้จะช่วยให้การฝึกความคิดสัมฤทธิ์ผล

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความสามารถและความสนใจต่างกันฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกหัดควรพิจารณาถึงความเหมาะสมไม่ง่ายและไม่ยากจนเกินไปและควรมีหลายรูปแบบ

3. การจูงใจผู้เรียน ควรจัดทำแบบฝึกหัดจากง่ายไปยากเพื่อเป็นการดึงดูดให้นักเรียนเกิดความสนใจซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกและจูงใจให้ติดตามต่อไป

4. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

สุรางค์ โค้วตระกูล (2533:203-204) ได้กล่าวถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ที่ควรนำมาสร้างแบบฝึกทักษะไว้ ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนมีแรงจูงใจภายใน มีความอยากรู้อยากเห็น ครูสนับสนุนให้นักเรียนมีความมั่นใจในการกระทำด้วยตนเอง

2. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงสร้างของบทเรียนให้เหมาะสมกับวัยและธรรมชาติของบทเรียนแต่ละหน่วย

3. จัดความยากง่ายของบทเรียน

4. เสริมแรงด้วยตนเอง ครูควรให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียนว่าทำผิดหรือถูกและสอนให้นักเรียนตั้งความคาดหวังในสิ่งที่เป็นไปได้

มาลีนี จูทธรพ (2541:81-84) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเชื่อมโยงของกัทธรี (Guthrie's Contiguity Theory) ไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการกระทำที่มีความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองและมีการกระทำหรือสัมผัสไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งและได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ ไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการเสริมแรงที่เป็นการเสริมแรงโดยการให้รางวัลที่ก่อให้เกิดการลงแรงซ้ำหรือลดความต้องการลงทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นการเสริมแรงมี 2 ประเภท ดังนี้

1. การเสริมแรงปฐมภูมิ คือ การเสริมแรงที่มีความจำเป็นต่อร่างกาย เช่น การให้ขนม อาหาร น้ำ เป็นรางวัลเพื่อสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของร่างกาย

2. การเสริมแรงทุติยภูมิ คือ การเสริมแรงที่ไม่จำเป็นต่อร่างกายแต่จำเป็นสำหรับจิตใจ เช่น การกล่าวชมเชยหรือการเสริมแรงโดยสิ่งเร้าอื่น ๆ เช่น การยิ้ม การพยักหน้า เป็นต้น

สรุปได้ว่า หลักการสร้างแบบฝึกมีอยู่หลายรูปแบบครูผู้สอนควรเลือกมาใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการฝึกและสอดคล้องกับหลักทฤษฎีทางการเรียนรู้ทางจิตวิทยาเพื่อให้แบบฝึกที่ได้มามีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ที่ดี

2.3 ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกนั้นมีความสำคัญ และมีประโยชน์ที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีมีความชำนาญ และเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538:65) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จทางจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนจบบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้ได้ทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาของนักเรียนได้ชัดเจนขึ้น
8. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่นอกเหนือจากที่เรียนในเวลา
9. ช่วยให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

อดุลย์ ภูปลื้ม (2539:24-25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหา คำศัพท์ต่าง ๆ ของบทเรียนได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนาน
4. ทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมได้ด้วยตนเอง
6. ทำให้ครูผู้สอนทราบถึงความบกพร่องของนักเรียน
7. ทำให้ประหยัดเวลา
8. ทำให้นักเรียนนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพ็ทตี้ (พนัส นาคนบุญ 2550:31-32; อ้างอิงจาก Petty.1968:469-478) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมในการเรียนทักษะและช่วยลดภาระของครูเพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ
2. เสริมทักษะการใช้ภาษาเพราะแบบฝึกจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้นโดยอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่ของครูด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนจะทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจด้วย
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่ช่วยให้เกิดผลได้แก่
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากเรียนเรื่องนั้น ๆ
 - 4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ผิด
5. แบบฝึกที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากบทเรียนแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกที่ได้รับการจัดทำเป็นรูปเล่มนักเรียนสามารถเก็บไว้ทบทวนด้วยตนเอง
7. การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทำให้ครูเห็นจุดเด่นและข้อบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจนและสามารถหาทางแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันที่
8. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากบทเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์เรียบร้อยแล้วจะช่วยครูประหยัดเวลา

10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอนย่อมลงทุนต่ำกว่าการใช้วิธีพิมพ์ลงกระดาษไขทุกครั้งและนักเรียนยังสามารถบันทึกความก้าวหน้าของตนได้อย่างเป็นระบบอีกด้วย

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกมีประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างยิ่งเพราะเป็นเครื่องมือทำให้เกิดการเรียนรู้และเป็นการกระตุ้น ได้รับความสนใจของนักเรียนให้อยากทำอยากฝึก ก่อให้เกิดการเรียนรู้และก่อให้เกิดกำลังใจ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

สุภาพ ดวงเพชร (2533: 72) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 53 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นจำนวน 8 ชุด ดังนี้ 1)แบบฝึกทักษะการสะกดคำเรื่องการใช้อรูปวรรณยุกต์ 2)แบบฝึกทักษะการสะกดคำเรื่องการเขียนคำที่ออกเสียงอะ 3)แบบฝึกทักษะการสะกดคำเรื่องการเขียนสะกดคำที่ออกเสียง อ้า 4)แบบฝึกทักษะการสะกดคำเรื่องการเขียนคำพ้องเสียง 5)แบบฝึกทักษะการสะกดคำเรื่องการเขียนตัวการนตร์ 6)แบบฝึกทักษะการสะกดคำเรื่องการใช้อักษร 7)แบบฝึกทักษะการสะกดคำเรื่องการใช้น ฌ 8)แบบฝึกทักษะการสะกดคำเรื่องการใช้น รร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้นแบบฝึกตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ และความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปี 2536 โรงเรียนวัดพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายเพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 30 คน เครื่องมือในการทดลองประกอบด้วย 1)เกมฝึกเขียนสะกดคำภาษาไทยจำนวน 12 เกม 2)แบบฝึกเขียนสะกดคำภาษาไทยจำนวน 12 ชุด 3)แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 50 ข้อ และ 4)แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทยเป็นแบบสอบถามที่มีคำตอบ 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมและแบบฝึก มีความสามารถในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสนใจในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

วรรณ แซ่ตั้ง (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เครื่องมือในการวิจัยคือแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำบทที่ 7-10 บทเรียนละ 2 ชุด รวม 8 ชุด ได้แก่ เรื่องเล่นรถในนา เรื่องแม่วัวตัวโต เรื่องแม่ไก่ไปไหน และเรื่องไข่ไก่ในกอหญ้า จากการศึกษาพบว่าแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 และหลังจากนักเรียนได้รับการเรียนด้วยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

สุกมาส ด้านพานิช (2541: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกการสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 56 คน แบบฝึกการสะกดคำตัวสะกดไม่ตรงมาตราแบ่งออกเป็น 4 ชุด ได้แก่ แบบฝึกมาตราแม่กน แบบฝึกมาตราแม่กก แบบฝึกมาตราแม่กด แบบฝึกมาตราแม่กง แบบฝึกละ 7 แบบ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลการวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนทั้งด้านการอ่าน การเขียนสะกดคำสูงกว่าร้อยละ 80 หลังจากการใช้ฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สุนีย์ แก้วของแก้ว (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้ 1)แบบฝึกการประสมอักษร 42 แบบฝึก 2)แผนการจัดการเรียนรู้ 21 แผน 3)แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ 1 ฉบับ และ 4)แบบทดสอบระหว่างเรียน 4 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสูงกว่าก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุติดา คงด้วง (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4 เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม 50 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแบ่งเป็น 7 ชุด ได้แก่ 1)คำประวิสรรชนีย์ 2) การใช้รูปวรรณยุกต์ 3) ไม้หันอากาศ และ รร 4)ตัวการ์ตูน และไม้ทัณฑฆาต 5)คำพ้องเสียง 6)การใช้ ข ทร 7) การใช้ ฦ ฦ ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพ

ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประภัสสร เกตุจันทร์(2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเพื่อสร้างชุดการสอนการสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับต้น กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนต่างชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนนานาชาติไทยจีน จ.สมุทรปราการ จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดการสอนการสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับต้น ทั้งหมด 7 ชุด ดังนี้ ชุดที่ 1 เรื่องฝึกอ่านและเขียนอักษรกลาง ชุดที่ 2 การสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระ-า กับสระ-อ ชุดที่ 3 การสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระ-ิ และสระ-ี ชุดที่ 4 การสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระ-เ สระ-แ และสระ-อ ชุดที่ 5 การสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระ-ู และสระ-อ ชุดที่ 6 การทดสอบวัดความก้าวหน้าด้านการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 7 การสอบวัดความก้าวหน้าด้านการอ่านสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนักเรียนชาวต่างชาติที่เข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้ชุดการสอนการสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับต้นมีความก้าวหน้าในการเขียนและอ่านสะกดคำเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่ได้กล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยได้นำมาประมวลเป็นแนวคิดแนวทางในการจัดสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว ดังที่จะได้นำเสนอในบทต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มเครื่องมือในการศึกษาวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การดำเนินการวิจัย
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้

1. กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้วิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 4 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรี ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 4 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรี จำนวน 10 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (เนื่องจากในระดับชั้น Year 4 แม้จะมีประชากร 80 คน แต่ก็เป็นนักเรียนไทยและนักเรียนชาวต่างชาติ จึงต้องเลือกห้องที่นักเรียนชาวต่างชาติเรียนภาษาไทยมากพอ)

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลอง จะใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 เป็นเวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 5 คาบ

2. การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น ซึ่งประกอบด้วย แบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาวสำหรับชาวต่างชาติ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับต้น และหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในระดับ Year 4 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ของโรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรี

2. ศึกษาหนังสือเรียนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งเอกสารข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก การสะกดคำ การสร้างแบบทดสอบ แล้วรวบรวมคำศัพท์จากพจนานุกรม จากหนังสือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการและจากหนังสือที่โรงเรียนใช้อยู่ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแบบฝึกทักษะให้เหมาะสมกับความรู้พื้นฐาน ความสนใจ และวัยของกลุ่มตัวอย่าง

3. ศึกษาหลักการสร้างแบบฝึกทักษะจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำหลักจิตวิทยา และทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็กมาใช้ในการสร้างแบบฝึก

4. สร้างแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาว แบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ ให้ครอบคลุมเนื้อหา มีรายละเอียดในแบบฝึกประกอบด้วย คำชี้แจงในการใช้แบบฝึก คำแนะนำสำหรับครู คำแนะนำสำหรับนักเรียน

5. นำแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติ ระดับต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรง โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ภาษาไทยเป็นอย่างดีและมีประสบการณ์สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติมากกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1). อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร อาจารย์พิเศษ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีประสบการณ์การสอนเป็นเวลา 45 ปี

2). นางสุมาลย์ อิชโรจน์ ครูภาษาและวัฒนธรรมโรงเรียนบางกอกพัฒนา กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันสอนนักเรียนระดับประถมศึกษา เป็นผู้ที่มีประสบการณ์สอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้กับนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติ เป็นเวลา 18 ปี

3). นางกรองชนก เขี้ยะ ครูภาษาไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน สมุทรปราการ มีประสบการณ์สอนเป็นเวลา 15 ปี

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก การสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาวและแบบทดสอบ ให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้องมากขึ้น ก่อนจะนำไปทดลองใช้

6. นำแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับต้นที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชาวต่างชาติ 1 คน แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 4 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนนานาชาตินานาชาติโครสเบอร์รี่ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 10 คน โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 1 สัปดาห์ จำนวน 5 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 45 นาที รวมทั้งสิ้น 5 คาบ ในเดือน กันยายน 2552 โดยวิธีการ ดังนี้

6.1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวที่เป็นแบบทดสอบรวมก่อนใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อทราบพื้นฐานของนักเรียน

6.2 ก่อนใช้แบบฝึกทักษะแต่ละชุด ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ในแต่ละชุดก่อนเรียน

6.3 การใช้แบบฝึก ให้นักเรียนเรียนรู้และฝึกฝนการสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทั้งหมด 4 ชุด ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะอักษรต่ำและสระเสียงยาว 2) แบบฝึกการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระอา สระอ และสระเออ 3) แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเอ สระแ และสระ โอ และ 4) แบบฝึกการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระอี สระือ และสระอุ

6.4 เมื่อนักเรียนฝึกด้วยแบบฝึกแต่ละชุดแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยทุกครั้ง

6.5 หลังจากทีนักเรียนได้เรียนรู้และได้ฝึกทำแบบฝึกการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น จนครบทุกชุดแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบรวมหลังเรียน เพื่อให้ทราบว่าหลังการใช้แบบฝึกแล้วนักเรียนมีความเข้าใจการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวมากน้อยเพียงใด

3. การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

3.1 นำแบบทดสอบการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับชาวต่างชาติไปทดสอบก่อนฝึก (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ดำเนินการฝึกด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 4 ชุด เพื่อฝึกให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เป็นนักเรียนระดับ Year 4 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนนานาชาติโครสเบอรี เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ครั้ง เป็นเวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 5 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 45 นาที

3.3 ตารางแผนการทดลอง

ตาราง 1 แผนการทดลอง

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	แผนดำเนินการทดลอง
1	7 กันยายน 52	ปฐมนิเทศ ทดสอบความก้าวหน้าด้านการสะกดคำก่อนเรียน
2	8 กันยายน 52	ชุดที่ 1 เรื่องอักษรต่ำและสระเสียงยาว
3	9 กันยายน 52	ชุดที่ 2 เรื่องอักษรต่ำประสมกับสระ -า สระ -อ สระ -เอ
4	10 กันยายน 52	ชุดที่ 3 เรื่องอักษรต่ำประสมด้วยสระ -ี สระ -ึ และสระ -ุ
5	11 กันยายน 52	ชุดที่ 4 เรื่องอักษรต่ำประสมด้วยสระ -เ สระ -แ และสระ -โ ทดสอบความก้าวหน้าด้านการสะกดคำหลังเรียน

4. การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนต่างชาติดระดับต้น ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้ค่าร้อยละ

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ย ที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท ของแบบฝึกทักษะ โดยเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ที่ได้ทำแบบทดสอบหลังจากการทำแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าด้านการสะกดคำหลังการใช้แบบฝึกทักษะ โดยเฉลี่ยร้อยละ 80

2. ศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนต่างชาติดระดับต้น โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนการทดลอง และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังใช้แบบฝึกทักษะ โดยใช้ t-test แบบ Dependent

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติดระดับต้น (ล้วน สายยศ ; และอังคณา สายยศ 2540: 248)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{n}}{A} \times 100$$

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{n}}{B} \times 100$$

เมื่อ

E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนของนักเรียน)

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

$\sum x$ คือ คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

B คือ คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

A คือ คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

n คือ จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความก้าวหน้าของนักเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำบสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับต้น โดยใช้ t-test แบบ Dependent (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ.2540: 248)

สูตร

$$t = \frac{\sum d}{\sqrt{\frac{n\sum d^2 - (\sum d)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ

- d คือ ค่าความแตกต่างของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกและก่อนใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- Σd^2 คือ ผลรวมของ d แต่ละตัว ยกกำลังสอง
- $(\Sigma d)^2$ คือ การเอาผลรวมของ d ทั้งหมดมายกกำลังสอง
- n คือ จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น ระดับ Year 4 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนนานาชาติโซर्सเบอรี ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- n คือ จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
- E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนของนักเรียน)
- ΣF คือ คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- ΣX คือ คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- d คือ ผลต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนใช้แบบฝึกและหลังใช้แบบฝึก
- Σd คือ ผลรวมของผลต่างของผลการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนของผู้เรียนทุกคน
- Σd^2 คือ ผลรวมของ d แต่ละตัว ยกกำลังสอง
- $(\Sigma d)^2$ คือ การเอาผลรวมของ d ทั้งหมดมายกกำลังสอง
- A คือ คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- B คือ คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น

1. ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกที่สร้างที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 คนที่ยังไม่เคยใช้แบบฝึกทักษะนี้มาก่อน โดยดำเนินการทดลอง ดังนี้

1.1 ให้นักเรียนทำข้อสอบก่อนเรียน (pre-test) จากนั้นใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น ซึ่งประกอบด้วยแบบฝึก 4 ชุด

1.2 ในขณะที่นักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะจะต้องทำแบบฝึกระหว่างเรียนเมื่อจำเป็นต้องทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3 นำคะแนนที่ได้มาหารร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน (E_1) และหารร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E_2) เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. การประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้นจากผู้เชี่ยวชาญ

การประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้นที่สร้างเสร็จแล้วจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ปรากฏผลออกมามีตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 การประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้นจากผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1. ตัวอักษร	4.78	มากที่สุด
1.1 รูปแบบตัวอักษร	5	มากที่สุด
1.2 ขนาดของตัวอักษร	4.67	มากที่สุด
1.3 ความชัดเจนของตัวอักษร	4.67	มากที่สุด
2. ภาพประกอบ	4.78	มากที่สุด
2.1 ขนาดของภาพ	4.67	มากที่สุด
2.2 ลักษณะของภาพมีความชัดเจน	4.67	มากที่สุด
2.3 รูปภาพที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัย	5	มากที่สุด
3. การจัดหน้าและรูปแบบ	4.45	มาก
3.1 การจัดภาพและตัวหนังสือ	4.67	มากที่สุด
3.2 การจัดเนื้อหาของแบบฝึก	4.67	มากที่สุด
3.3 รูปแบบของแบบฝึก	4	มาก

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
4. คำศัพท์	4.44	มาก
4.1 คำศัพท์ที่มีความเหมาะสมกับวัย	4.33	มาก
4.2 คำศัพท์ที่มีความหมายชัดเจน	4.67	มากที่สุด
4.3 ความยากง่ายของคำศัพท์	4.33	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.61	มากที่สุด

จากตาราง ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้นจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่าแบบฝึกมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่ามีความคุณภาพดังนี้

ด้านตัวอักษรของแบบฝึกมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคุณภาพระดับมากที่สุดในเรื่องรูปแบบตัวอักษร ขนาดของตัวอักษร และความชัดเจนของตัวอักษร

ด้านภาพประกอบของแบบฝึกมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคุณภาพระดับมากที่สุดในเรื่อง ขนาดของภาพ ลักษณะของภาพมีความชัดเจนและรูปภาพที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัย

ด้านการจัดหน้าและรูปแบบของแบบฝึกมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก โดยมีคุณภาพระดับมากที่สุดในเรื่องการจัดภาพและตัวหนังสือ การจัดเนื้อหาของแบบฝึก และรูปแบบของแบบฝึกมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก

ด้านของคำศัพท์ในแบบฝึกมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก โดยมีคุณภาพระดับมากของคำศัพท์ที่มีความเหมาะสมกับวัย ความยากง่ายของคำศัพท์ และคำศัพท์ที่มีความหมายชัดเจนมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 3 ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.93	มากที่สุด
1.1 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	5	มากที่สุด
1.2 แบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	มากที่สุด
1.3 แบบทดสอบสนองความสนใจของนักเรียน	4.67	มากที่สุด
1.4 แบบทดสอบมีจำนวนข้อที่พอเหมาะ	5	มากที่สุด
1.5 แบบทดสอบมีความหลากหลาย	5	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.93	มากที่สุด

ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีคุณภาพระดับมากที่สุด ในเรื่องมีความยากง่ายที่เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์ สอนความสนใจของนักเรียน มีจำนวนข้อที่พอเหมาะและแบบทดสอบมีความหลากหลาย

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยดังนี้

1. ตัวอักษร ถ้าจัดให้เป็นแนวเดียวกันจะดูงดงาม และปรับขนาดให้เท่าๆ กัน
2. ภาพประกอบมีสีสันทน สวยงามและชัดเจน ภาพที่คลุมเคลือควรเลือกใช้ภาพที่ชัดเจน
3. คำศัพท์ รวบรวมแล้วจัดเป็นกลุ่มคำศัพท์เพื่อสะดวกแก่ผู้ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่นักเรียนได้ทำแบบทดสอบระหว่างเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1 (80 ตัวแรก)
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่นักเรียนได้ทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_2 (80 ตัวหลัง)
3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติ ระดับต้นเปรียบเทียบตามเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2)
4. ศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น โดยเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนใช้แบบฝึกทักษะและหลังใช้แบบฝึกทักษะ โดยใช้สถิติแบบ t-test แบบ Dependent

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นไปดังข้อมูลที่จะนำเสนอต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E_1 (80 ตัวแรก) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 4 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น

คนที่ N=10	คะแนนของแบบฝึกหัด			
	ชุดที่1	ชุดที่2	ชุดที่3	ชุดที่4
คะแนนเต็ม	24	16	16	16
1	19	14	15	13
2	21	13	15	12
3	22	16	16	16
4	22	16	13	15
5	20	15	14	15
6	24	14	13	16
7	22	14	16	13
8	22	16	16	16
9	23	15	16	15
10	22	13	15	16
รวม Σx	217	146	149	147
ค่าเฉลี่ย ($\frac{\Sigma x}{n}$)	21.7	14.6	14.9	14.7
E_1	87.50	91.25	93.13	91.88

จากตาราง 3 สามารถหาค่า E_1 ประสิทธิภาพของกระบวนการของแต่ละแบบฝึก ดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\Sigma x}{n}}{A} \times 100$$

ตาราง 5 ประสิทธิภาพกระบวนการของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว
สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น

	แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับ นักเรียนต่างชาติระดับต้น			
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4
ค่าร้อยละ (E_1)	87.50	91.25	93.13	91.88
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	90.94			

จากตาราง 4 จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ทั้ง 4 ชุดอยู่ระหว่าง 87.50-93.13 ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ($E_1 = 80$ ตัวแรก) ซึ่งประสิทธิภาพของกระบวนการของแบบฝึกทักษะแต่ละชุดตามลำดับ คือ แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 มีประสิทธิภาพกระบวนการเป็นร้อยละ 87.50 แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 มีประสิทธิภาพกระบวนการเป็นร้อยละ 91.25 แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 มีประสิทธิภาพกระบวนการเป็นร้อยละ 93.13 แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 มีประสิทธิภาพกระบวนการเป็นร้อยละ 91.88

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น มีประสิทธิภาพกระบวนการเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 90.94 ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตัวแรก แสดงว่าแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

ตาราง 6 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น

คนที่ N=10	คะแนนจากการทำแบบทดสอบ	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
คะแนนเต็ม	24	24
1	9	19
2	13	21
3	12	21
4	10	22
5	10	20

ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่ N=10	คะแนนจากการทำแบบทดสอบ	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
คะแนนเต็ม	24	24
6	11	24
7	8	22
8	9	22
9	18	23
10	17	22
รวม ΣF	117	216
ค่าเฉลี่ย ($\frac{\Sigma F}{n}$)	11.7	21.6
E_2	48.75	90

จากตาราง 5 จะเห็นได้ว่าคะแนนการทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนทุกคนสูงกว่าคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึกทักษะ และสามารถหาค่า E_2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนใช้และหลังใช้แบบฝึกทักษะ ดังนี้

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}
 E_2 &= \frac{\frac{\Sigma F}{n}}{B} \times 100 \\
 &= \frac{\frac{216}{10}}{24} \times 100 = 90
 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบฝึกทักษะ คิดเป็นร้อยละ 90 หรือ แบบฝึกทักษะการสะกดคำนี้มีประสิทธิภาพผลลัพธ์ 90 และสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตัวหลังที่กำหนดไว้ ($E_2 = 80$ ตัวหลัง)

ตาราง 7 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียน
ต่างชาติดระดับต้นตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติดระดับต้น	E_1	E_2
แบบฝึกทักษะชุดที่ 1	87.50	90
แบบฝึกทักษะชุดที่ 2	91.25	
แบบฝึกทักษะชุดที่ 3	93.13	
แบบฝึกทักษะชุดที่ 4	91.88	
	เฉลี่ย 90.94	90

จากตาราง 6 จะเห็นได้ว่า แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติดระดับต้นที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 90.94 / 90$ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้แสดงว่า แบบฝึกทักษะนี้มีประสิทธิภาพ สามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

ต่อไป เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนใช้และหลังใช้แบบฝึกทักษะ ดังนี้

ตาราง 8 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติดระดับต้น

คนที่ (N=10)	คะแนนจากการทำแบบทดสอบ		ผลต่าง (d)	d^2
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
คะแนนเต็ม	24	24		
1	9	19	10	100
2	13	21	8	64
3	12	21	9	81
4	10	22	12	144
5	10	20	10	100
6	11	24	13	169

ตาราง 8 (ต่อ)

คนที่ (N=10)	คะแนนจากการทำแบบทดสอบ		ผลต่าง (d)	d ²
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
คะแนนเต็ม	24	24		
7	8	22	14	196
8	9	22	13	169
9	18	23	5	25
10	17	22	5	25
รวม	$\Sigma F = 226$		$\Sigma d = 99$	$\Sigma d^2 = 1073$

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่าในสูตร} \quad t &= \frac{\Sigma d}{\sqrt{\frac{n\Sigma d^2 - (\Sigma d)^2}{n-1}}} \\
 &= \frac{99}{\sqrt{\frac{10 \times 1073 - (99)^2}{10-1}}} \\
 &= \frac{99}{\sqrt{\frac{10730 - 9801}{9}}} \\
 &= \frac{99}{\sqrt{103.22}} \\
 &= \frac{99}{10.16} \\
 t &= 9.74
 \end{aligned}$$

เนื่องจากค่า $t = 9.74$ สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 แปลว่าโอกาสที่ไม่เป็นตามข้อสรุปมีเพียงไม่เกิน 1%

สรุปได้ดังนี้ จากผลการทดลองพบว่าแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว
สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น มีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเห็นได้
จากการเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนและหลังใช้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น และทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. สร้างแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติ
2. เพื่อศึกษาผลความก้าวหน้าเรื่องการสะกดคำของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบฝึกการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนต่างชาติและเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาตินำไปประยุกต์ใช้และพัฒนาการสร้างแบบฝึกที่เหมาะสมในการสอนและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับสูงต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น ซึ่งประกอบด้วย แบบฝึกทักษะ 4 ชุด ได้แก่
 - 1.1 แบบฝึกทักษะอักษรต่ำและสระเสียงยาว
 - 1.2 แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระอา สระออ และสระเออ
 - 1.3 แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเอ สระแอ และสระโอ
 - 1.4 แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระอี สระเอือ และสระอุ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้และหลังใช้แบบฝึกทักษะ

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตาม 3 ขั้นตอนหลัก และในแต่ละขั้นตอนได้ดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลพื้นฐาน

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้
2. รวบรวมผลการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้เป็นเนื้อหาในการสร้างแบบฝึกทักษะและใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

1. กำหนดวัตถุประสงค์ คำศัพท์ กิจกรรมแบบฝึก คู่มือครู คู่มือนักเรียน และการวัดผลประเมินผล ของแบบฝึกทักษะ แต่ละชุด
2. สร้างแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว 4 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน แล้วนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกแล้วนำไปแก้ไขปรับปรุง
3. นำแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้นที่สร้างขึ้นไปทดลองกับกลุ่มทดลองแล้วนำเอาข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำไปทดลองกลุ่มตัวอย่างจริง
4. เก็บรวบรวมข้อมูลมาเพื่อทำการวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะจากคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดลองตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว โดยใช้ t-test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างแบบฝึกการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ได้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น ซึ่งประกอบด้วย แบบฝึกทักษะ 4 ชุด ได้แก่ แบบฝึกทักษะอักษรต่ำกับสระเสียงยาว แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระอา สระออ สระเออ แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเอ สระแอ สระโอ แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระอี สระอือ และสระอุ
2. ประสิทธิภาพจากการทดลองใช้แบบฝึกทักษะกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า แบบฝึกทักษะทั้ง 4 ชุดที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพการบวณการ (E_1) ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบฝึกทักษะอักษรต่ำและสระเสียงยาว มีประสิทธิภาพการบวณการ 87.5

ชุดที่2 แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระอา สระอ อ สระเออ มีประสิทธิภาพ 91.25

ชุดที่3 แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเอ สระแ สระโ มีประสิทธิภาพ 93.13

ชุดที่4 แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระอี สระือ สระอุ มีประสิทธิภาพ 91.88

ซึ่งแบบฝึกทักษะได้มีประสิทธิภาพกระบวนการ($E_1 = 80$) โดยเฉลี่ย 90.94 และประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ ($E_2 = 80$) 90 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

3. ผลการทดลองเมื่อนำแบบฝึกทักษะไปใช้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม ตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น พบว่า แบบฝึกมีประสิทธิภาพ 90.94/90 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และจากการประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะการสะกดคำจากผู้เชี่ยวชาญ นั้นมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถ อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากการศึกษาค้นคว้าสร้างแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น พบว่า ประสิทธิภาพกระบวนการของแบบฝึกทักษะการสะกดคำ มีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เป็น 90.94/90 สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น มีประสิทธิภาพ 90.94/90 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว ทั้ง 4 ชุดนี้ เป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ นักเรียนที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกนี้ได้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ มีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะของผู้วิจัยหลายคน เช่น ศิริลักษณ์ สกลวิทย์ (2541) ที่สร้างแบบฝึกการออกเสียงและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งผลการวิจัยหลังจากใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 60/60 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และของ รัตนา ใจเสมอ (2544) ที่สร้างแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการเขียนคำ ซึ่งได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 และสอดคล้องกับ วิลาวลัย สุวิรักษ์ (2545) ที่พบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85.68/84.80 และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และของ กฤษณา สุภาพักตร์ (2551) ที่สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ หลังจากการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะทั้ง 9 ชุดมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะมีพัฒนาการออกเสียงควบกล้ำถูกต้องและชัดเจนขึ้น และของ ประภัสสร เกตุจันทร์ (2551) ที่สร้างชุดการสอนการสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับต้น หลังจากการวิจัยพบว่าชุดการสอนการสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับต้นที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 70/70 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชาวต่างชาติสูงกว่าก่อนเรียนและมีความก้าวหน้าในการอ่านและเขียนสะกดคำเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทศนวิทย์ เนียมบุบผา (2551) ที่ได้สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ และหลังการวิจัยแบบฝึกทักษะทั้ง 7 ชุดที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 70/70 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จะเห็นได้ว่าการใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว ทำให้นักเรียนต่างชาติระดับต้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ดังนั้นแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว จึงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และเหมาะสำหรับนำไปใช้ในการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น

2. แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น มีประสิทธิภาพ 90.94/90 โดยมีตัวหน้าสูงกว่าตัวหลัง เนื่องจากประสิทธิภาพตัวหน้าเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของนักเรียน ส่วนประสิทธิภาพตัวหลังเป็นผลการคำนวณจากการทำแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าหลังเรียน การทำแบบทดสอบระหว่างเรียนแต่ละแบบฝึกทักษะมักได้ผลคะแนนที่สูงเพราะว่านักเรียนเพิ่งได้รับความรู้จากครูผู้สอนและจากการทำกิจกรรมของแบบฝึกหัดในคาบเรียนนั้น อีกทั้งนักเรียนยังมีความเข้าใจและยังมีความสนใจในการทำแบบฝึก ซึ่งต่างจากการทำแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าหลังเรียนที่ให้นักเรียนทำหลังจากใช้แบบฝึกทักษะทั้ง 4 ชุด แล้ว นักเรียนต้องมีความคงทนในการเรียนรู้และจดจำ จึงจะสามารถระลึกความรู้ที่เคยได้เรียนมา อีกทั้งแบบทดสอบนั้นเน้นที่ทดสอบความรู้โดยรวมทั้งหมด เป็นเหตุทำให้ประสิทธิภาพกระบวนการของแบบฝึกทักษะสูงกว่าประสิทธิภาพผลลัพธ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1.1 ควรสร้างแบบฝึกการสะกดคำที่เพิ่มวรรณยุกต์สำหรับนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำได้คล่องแคล่วและเข้าใจว่าวรรณยุกต์ที่เพิ่มเข้ามานั้นจะเปลี่ยนเสียงและความหมายของคำในภาษาไทยอีกด้วย

1.2 ควรมีการสร้างแบบฝึกการสะกดคำในเรื่องอื่นๆ เช่น การสะกดคำที่ไม่ตรงตามตัวสะกดสำหรับนักเรียนต่างชาติในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งในภาษาไทยจะมีคำที่สะกดไม่ตรงตัวมาก

1.3 ควรมีการสร้างแบบฝึกการสะกดคำที่นำไปใช้กับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ เพื่อที่นักเรียนจะได้ฝึกฝนได้ด้วยตนเองที่บ้าน และเป็นการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนแนวใหม่อีกด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2545). *หนังสือสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๔๔*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๔๔*. กรุงเทพฯ.
- กฤษณา สุภาพักตร์. (2551). *แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ปริญญา ศศ.ม. สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาวิทยาลัย. (2544). *มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*. กรุงเทพฯ.
- จตุติดา คงด้วง. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)*. สารนิพนธ์ ปริญญา กศ.ม. สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จรรยาวัจน์ กางกัน. (2531). *การศึกษาคำภาษาไทยที่สะกดยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนสังกัดกทม. วิทยานิพนธ์.ปริญญา คม. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2528). *ชุดการสอนในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมธิราช.
- ดารานีย์ จันทรหอม. (2550). *การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง*. ปริญญานิพนธ์. ปริญญา กศ.ม. สาขาการศึกษาพิเศษ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงเดือน อ่อนน้อมและคนอื่น ๆ. (2537). *เรื่องน่ารู้สำหรับครูคณิตศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทัศนวัลย์ เนียมบุปผา. (2551). *แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ*. สารนิพนธ์. ปริญญา ศศ.ม. สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- นิตยา ฤทธิ์โยธิน. (2520. กุมภาพันธ์). *ทำอย่างไรจึงจะสอนให้เด็กสะกดคำได้ดี*. ประชากรศึกษา. 15 (7):402-411.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). *แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก*. สารพัฒนาหลักสูตร. 11(2): 54
- ประเทิน มหาจันทร์. (2519). *หลักการสอนภาษาในชั้นประถมศึกษา*. องค์การคำครุสภา. กรุงเทพฯ.

- ประภาศรี สีหอำไพ. (2524). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ประภัสสร เกตุจันทร์.(2551). *ชุดการสอนการสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับต้น*. สารนิพนธ์. ปริญญา ศศ.ม. สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532). *รายงานการวิจัยการศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา*. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พนัส นาคบุญ. (2550). *การศึกษาความสามารถในการเขียนประโยคของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกการเขียนตามประโยคโครงสร้าง*. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรณี ชูทัย. (2522). *จิตวิทยาการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ:ภาควิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มะลิ อาจวิชัย. (2540). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน แม่กดและแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3*. วิทยานิพนธ์. ปริญญา กศ.ม. สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มาลินี จุฑะพร. (2541). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิวรรณ แก้วแพรง.(2526). *คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรรณณา แซ่ตั้ง. (2541). *การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. ปริญญานิพนธ์ ปริญญา กศ.ม. สาขาการประถมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2534). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วลีรัตน์ ดิษยครินทร์. (2551). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสรุปความจากเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์*. สารนิพนธ์ ปริญญา กศ.ม. สาขาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วีรวลย์ วีระชาติพิทักษ์ชน. (2545). *การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อเสริมการสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในจังหวัดน่าน*. วิทยานิพนธ์.ปริญญา ศศ.ม. สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2535). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- รัชนี ศรีไพรวรรณ. (2527). การสอนกลุ่มทักษะ 1. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รัตนา ใจเสมอ. (2544). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ปริญญา ศศ.ม. สาขาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภมาส ด่านพานิช. (2541). การศึกษาการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง มาตราตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ปริญญา ศศ.ม. สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริลักษณ์ สกุลวิทย์. (2541). แบบฝึกการออกเสียงและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปริญญา ศศ.ม. สาขาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศศิธร สุทธิแพทย์. (2517). แบบฝึกสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปริญญา ค.ม. สาขาการประถมศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดลำนเา.
- สนิท สัตโยภาส. (2531). การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่1ที่มีปัญหาการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน. รายงานการวิจัยวิทยาลัยครูเชียงใหม่: สหวิทยาลัยล้านนา
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. (2523) วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนีย์ แก้วของแก้ว. (2549). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้แบบฝึกการประสมอักษร. สารนิพนธ์. ปริญญา ศศ.ม.สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุภาพ ดวงเพชร. (2533). การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ปริญญา ศศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2533). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
- สำนักงานบริการงานคณะกรรมการว่าเสริมการศึกษาเอกชน. (2550). รายงานการสรุปผลการสำรวจโรงเรียนนานาชาติปีงบประมาณ 2550. กรุงเทพฯ:หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงาน ฯ.

- เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อดุลย์ ภูปลื้ม.(2539). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกหัดที่จัดทำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดทำคละคำ*. วิทยานิพนธ์. ปริญญา กศ.ม. สาขาการประถมศึกษา.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- อดิษฐ์ ทิมวัฒนา. (2548). *การพัฒนาการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน*. สารนิพนธ์ปริญญา กศ.ม. สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อมรรัตน์ คงสมบุญ.(2536). *การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก*. ปริญญานิพนธ์ ปริญญา กศ.ม. สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Fitzgerald, James Augustine. (1967). *The Teaching of Spelling Milwaukee*. The Bruce Publishing Company.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร อาจารย์พิเศษ (ข้าราชการบำนาญ)
ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์สุมาลย์ อธิโรจน์ ครูภาษาและวัฒนธรรม ระดับประถมศึกษา
โรงเรียนบางกอกพัฒนา กรุงเทพฯ
3. อาจารย์กรทองนก เขียวะ ครูภาษาไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน สมุทรปราการ

ที่ ศธ 0519.12/๑37 ๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 สิงหาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พัชนี โชติกลีภัย

เนื่องด้วย นางสาวศิริกมล พิมพิรัตน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น” โดยมี
รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ
ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติ
ระดับต้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวศิริกมล พิมพิรัตน์
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัทพ์ 085-9063-418

ที่ ศธ 0519.12/๑๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 สิงหาคม 2552

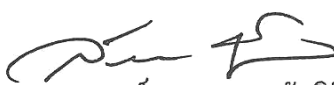
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางกอกพัฒนา

เนื่องด้วย นางสาวศิริกัศกร พิมพิรัตน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น” โดยมี
รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ
อาจารย์สุมาลย์ อิชโรจน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว
สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวศิริกัศกร พิมพิรัตน์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085-9063-418

ที่ ศธ 0519.12/๑๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ สิงหาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนานาชาติไทย-จีน

เนื่องด้วย นางสาวศิริกัศสร พิมพิรัตน์ นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น” โดยมี
รองศาสตราจารย์ผกาศรี เ็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ
อาจารย์กรองชนก เชื้อยะ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาวสำหรับ
นักเรียนต่างชาติระดับต้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวศิริกัศสร พิมพิรัตน์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัทพ์ 085-9063-418

ภาคผนวก ข
แบบประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว
สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดพิจารณา ว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้สอนในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนผลการพิจารณาของท่านด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” แบบสอบถามประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้นนี้ เป็นการเลือกตอบในช่องแสดงความคิดเห็นการให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ความเหมาะสม ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง ควรปรับปรุง

เรื่องที่จะประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ตัวอักษร						
1.1 รูปแบบตัวอักษร	✓					
1.2 ขนาดของตัวอักษร	✓					
1.3 ความชัดเจนของตัวอักษร		✓				
2. ภาพประกอบ		✓				
2.1 ขนาดของภาพ		✓				
2.2 ลักษณะของภาพมีความชัดเจน		✓				
2.3 รูปภาพที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัย	✓					
3. การจัดหน้าและรูปแบบ						
3.1 การจัดภาพและตัวหนังสือ	✓					
3.2 การจัดเนื้อหาของแบบฝึก		✓				
3.3 รูปแบบของแบบฝึก		✓				
4. คำศัพท์						
4.1 คำศัพท์มีความเหมาะสมกับวัย		✓				
4.2 คำศัพท์มีความหมายชัดเจน		✓				

4.3 ความยากง่ายของคำศัพท์		✓				
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
5.1 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	✓					
5.2 แบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์	✓					
5.3 แบบทดสอบสนองความสนใจของนักเรียน	✓					
5.4 แบบทดสอบมีจำนวนข้อที่พอเหมาะ	✓					
5.5 แบบทดสอบมีความหลากหลาย	✓					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

๑. ข้ออักษร - คำศัพท์ตัวอักษรเนอโลงนี้เป็นแนวเดียวกันตรงตาม (น. ๓, ๔);
ข้ออักษรบางตัวขาดโดยเฉพาะตัว (น. ๕, ๖, ๑๑, ๒๔); ข้อ ๗ (น. ๒๐, ๒๔)
หมวดเล็กกว่าพจนานุกรมตัวอื่น

๒. ภาพประกอบ - ภาพ เรือ (น. ๑๕, ๑๕) ไม่ชัดเจนควรใช้ภาพเดียวกับ น. ๑๐;
ภาพสัตว์บางตัวไฟ (น. ๕๒) คือตัวใด "โมโน" ใช้เรือไม่ ปรากฏใน
รายการศัพท์นี้ด้วย

๓. คำศัพท์ - ควรรวบรวมทุกคำที่ปรากฏในแบบฝึกๆ เพื่อสะดวกแก่ผู้
แบบฝึกๆ โดยอาจจัดเป็นกลุ่มๆ :-

กลุ่มที่ ๑ - เป็นคำที่มีความหมายปรากฏในพจนานุกรม

กลุ่มที่ ๒ - เป็นคำที่ไม่มีความหมายในภาษาไทย แต่เป็นพจนานุกรมที่
ปรากฏร่วมกับพจนานุกรม (คำ) อันสืบมีความหมาย เช่น (ช) เจ็ด ; เจ็ด (แล้ว) ;
แปด (เจ็ด) ฯลฯ

กลุ่มที่ ๓ - เป็นคำที่ไม่มีความหมายในภาษาไทย แต่เมื่อใช้แล้วมีความ
ความออกเสียงเป็นคำที่มีความหมาย เช่น แอ [แอ] ; แท [แท] ;
แณ [แน] ; เพอ [เพอ, เพ้อ] ; เซอ [เซอ] ฯลฯ

หมายเหตุ - ส่วนที่สื่อถึงน้อยได้แก้ไขไว้ใน ๑๑ แบบฝึก

ลงชื่อ จันทิมา ใจดี ผู้ประเมิน
(อาจารย์พัณณ์ ใจดี) (ชื่อจริง)
วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๒

แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว

สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดพิจารณา ว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้สอนในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนผลการพิจารณาของท่านด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” แบบสอบถามประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้นนี้ เป็นการเลือกตอบในช่องแสดงความคิดเห็นการให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ความเหมาะสม ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง ควรปรับปรุง

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ตัวอักษร						
1.1 รูปแบบตัวอักษร	✓					
1.2 ขนาดของตัวอักษร		✓				
1.3 ความชัดเจนของตัวอักษร	✓					
2. ภาพประกอบ						
2.1 ขนาดของภาพ	✓					
2.2 ลักษณะของภาพมีความชัดเจน	✓					
2.3 รูปภาพที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัย	✓					
3. การจัดหน้าและรูปแบบ						
3.1 การจัดภาพและตัวหนังสือ	✓					
3.2 การจัดเนื้อหาของแบบฝึก	✓					
3.3 รูปแบบของแบบฝึก	✓					
4. คำศัพท์						
4.1 คำศัพท์ที่มีความเหมาะสมกับวัย	✓					
4.2 คำศัพท์ที่มีความหมายชัดเจน	✓					

4.3 ความยากง่ายของคำศัพท์		✓				
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
5.1 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	✓					
5.2 แบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์	✓					
5.3 แบบทดสอบสนองความสนใจของนักเรียน	✓					
5.4 แบบทดสอบมีจำนวนข้อที่พอเหมาะ	✓					
5.5 แบบทดสอบมีความหลากหลาย	✓					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตามความคิดเห็น ดัชนีชี้วัดว่า แบบฝึกหัดนี้ เหมาะสม กับ
นักเรียนต่างชาติ และ นักเรียนไทยที่อยู่ในโรงเรียนนานาชาติ
มาก เพราะ มีภาพสีสันสวยงาม คือ ใช้ได้กับศัพท์
สามารถนำไปทำที่บ้านได้ เพราะมีคำแนะ คำอยู่ใน
ส่วนแรกของแบบฝึกหัดอย่างละเอียดชัดเจน อีกทั้งยังมี
แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อประเมินว่า
นักเรียนมีความรู้เดิมหรือไม่ หลังจากเรียนแล้ว มีความรู้
เพิ่มเท่าไร

ข้อเสนอแนะ เพื่อให้เป็นประโยชน์ ต่อ นักเรียนในภาค
ทิศใต้ ควรทำ เป็น แบบฝึกหัดที่ใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์
ได้ ด้วย เพราะ ภาคใต้มีอยู่ ปัจจุบันทันสมัยมาก
สะดวกและง่ายต่อการพกพา สามารถฝึกได้ทุกที่
ได้ทุกเวลา

สรุป แบบฝึกหัดนี้ สมบูรณ์ ทั้งเนื้อหาที่สอดคล้อง
กับบริบทของนักเรียนนานาชาติมาก

ลงชื่อ สุมลย์ อภิรัตน์ ผู้ประเมิน
(สุมลย์ อภิรัตน์)
วันที่ ๕ / ก.ย. / ๕๖

แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว
สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดพิจารณา ว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้สอนในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนผลการพิจารณาของท่านด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” แบบสอบถามประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้นนี้ เป็นการเลือกตอบในช่องแสดงความคิดเห็นการให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ความเหมาะสม ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง ควรปรับปรุง

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ตัวอักษร						
1.1 รูปแบบตัวอักษร	✓					
1.2 ขนาดของตัวอักษร	✓					
1.3 ความชัดเจนของตัวอักษร	✓					
2. ภาพประกอบ						
2.1 ขนาดของภาพ	✓					
2.2 ลักษณะของภาพมีความชัดเจน	✓					
2.3 รูปภาพที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัย	✓					
3. การจัดหน้าและรูปแบบ						
3.1 การจัดภาพและตัวหนังสือ		✓				
3.2 การจัดเนื้อหาของแบบฝึก	✓					
3.3 รูปแบบของแบบฝึก			✓			นางจตุ ควรปรับปรุง ตามทศ ๒๕๔๐ และ
4. คำศัพท์						
4.1 คำศัพท์ที่มีความเหมาะสมกับวัย		✓				
4.2 คำศัพท์ที่มีความหมายชัดเจน	✓					

4.3 ความยากง่ายของคำศัพท์	✓					
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
5.1 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	✓					
5.2 แบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์	✓					
5.3 แบบทดสอบสนองความสนใจของนักเรียน		✓				
5.4 แบบทดสอบมีจำนวนข้อที่พอเหมาะ	✓					
5.5 แบบทดสอบมีความหลากหลาย	✓					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
 จอห์นนี่ และ มัลลิกานต์

 1. ควรบันทึกนิยามว่า บททดสอบ เพื่อความชัดเจน และเข้าใจง่าย
 ในแผนฝึกสอน

 2. แบบฝึกหัด. นก 16, 25, 36 และ 38 ควรมีการ
 ปรับแก้เล็กน้อยตามทฤษฎี เพื่อความเข้าใจง่าย

 3. ทบทวน แผนฝึกสอน ก่อน - หลัง บทเรียนนี้ เป็นกรณีศึกษา
 แต่ จำเป็นหรือไม่ที่ แผนฝึกสอน (แบบทดสอบ) หัว 2
 จะต้องมีบันทึก ทฤษฎี และ จำนวนข้อที่ทำได้

 เพราะ หาก สด จำนวนข้อได้ แผนทดสอบก่อน เรียง ข้อ

 น้อย น.ร. จะได้ ไม่รู้สึก เบื่อหน่าย และ ^{พอใจ} ~~ไม่~~ ตระกูล

 ที่ไม่ได้ข้อใด (เพราะไม่ได้เรียน) แต่มอง มีจำนวนข้อที่ถูกต้อง

 แล้วอีกข้อว่า หัว 2 ใจของ นร. ในบทที่แผนฝึกสอน เรียงข้อ

 ปรากฏว่า ข้อนี้ นร. ทำข้อนี้ ในตอนต้น และ แผนทดสอบส่วนมาก

 มีข้อที่ ทำได้ น้อยกว่า ครึ่ง ของ ข้อฝึกสอน หัวนี้ น่าจะดีกว่าและ

 มีข้อที่ ทำได้ น้อย กว่า ข้อฝึกสอน หัวนี้ น่าจะดีกว่าและ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
 วันที่.....5.1.2552

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว
สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วย
อักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับ
นักเรียนต่างชาติระดับต้น

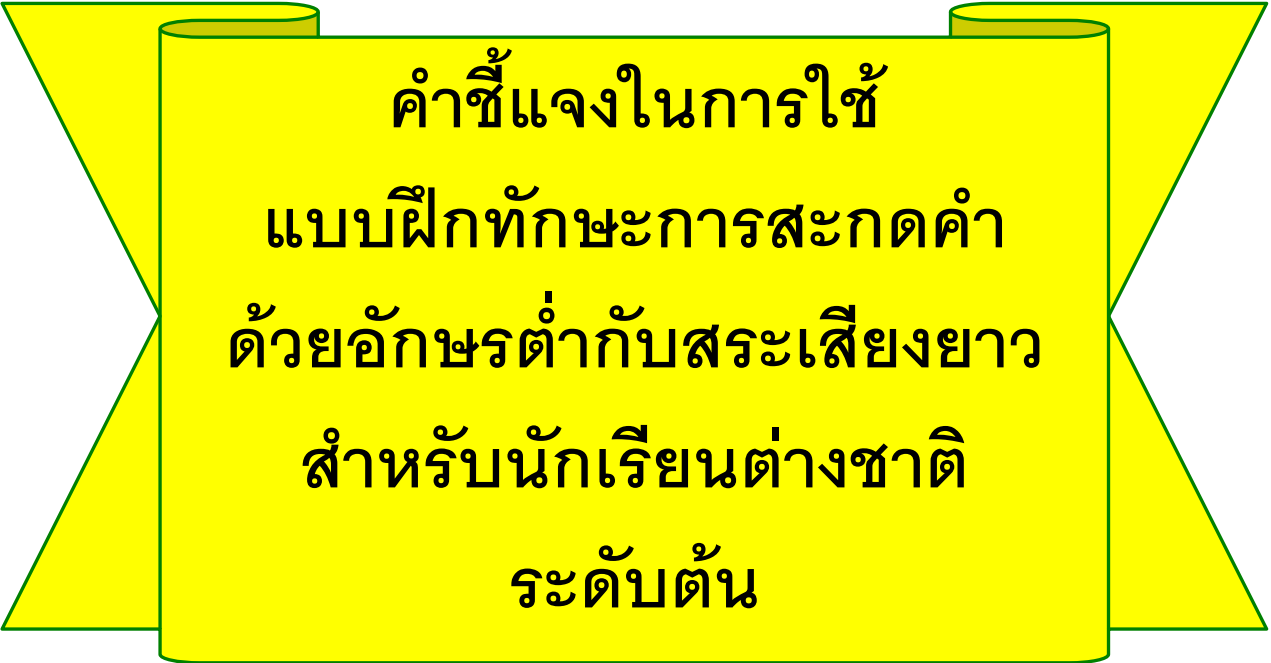
แบบฝึกหัดที่ 1 ให้นักเรียนใช้อักษรต่ำและสระประสมคำให้ถูกต้อง และมีความหมาย แบบฝึกหัดนี้จะฝึกให้นักเรียนรู้จักการสะกดคำที่มีอักษรต่ำกับสระเสียงยาวที่กำหนดให้ นักเรียนจะได้ทราบวิธีอ่านและเขียนคำ ได้ ทบทวนวงศัพท์ของตนเองหรือได้เพิ่มวงศัพท์โดยการหาความหมายของ คำศัพท์เพิ่มเติมและเรียนรู้การวางรูปสระได้อย่างถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 2 ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่คำกับภาพที่สัมพันธ์กันให้ ถูกต้อง แบบฝึกหัดนี้มุ่งให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดไว้และความเข้าใจ ความหมายของคำนั้น ๆ การที่จะโยงเส้นจับคู่คำได้นั้น นักเรียนต้องอ่าน ออกและรู้ความหมายของคำที่อ่าน

แบบฝึกหัดที่ 3 ให้นักเรียนเขียนคำอ่านอักษรต่ำเมื่อประสมกับสระ เสียงยาวให้ถูกต้อง แบบฝึกหัดนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนเขียนคำอ่านด้วยวิธีการ สะกดคำได้ถูกต้องซึ่งนักเรียนต้องสามารถอ่านสะกดคำได้

แบบฝึกหัดที่ 4 ให้นักเรียนจับคู่ “คำ” และ “ส่วนประกอบของคำ” ให้ถูกต้อง โดยให้ระบายสีเดียวกัน แบบฝึกหัดนี้มุ่งให้นักเรียนจับคู่คำและ องค์ประกอบของคำได้ถูกต้องซึ่งนักเรียนต้องสามารถแยกความแตกต่าง ของคำที่กำหนดให้ได้

การจะใช้แบบฝึกให้ได้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ก่อนฝึกครูควร อ่านคำแนะนำการใช้แบบฝึกสำหรับครู – นักเรียนก่อน แล้วให้นักเรียนฝึก ปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระ เสียงยาว จนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำชี้แจงในการใช้
แบบฝึกทักษะการสะกดคำ
ด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว
สำหรับนักเรียนต่างชาติ
ระดับต้น

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้นนี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝน พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีอักษรต่ำประสมกับสระเสียงยาวของภาษาไทยมีทั้งหมด 4 ชุด ๆ ละ 4 แบบฝึกหัดดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แบบฝึกทักษะอักษรต่ำกับสระเสียงยาว
2. แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระ-า สระ-อ และสระ-เอ
3. แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระ-เ สระ-แ และสระ-โ
4. แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระ-ี สระ-ึ และสระ-ู

คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำ ด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับต้น

คำแนะนำสำหรับครู

ก่อนฝึก

1. ครูควรศึกษาทำความเข้าใจแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนต่างชาติในแต่ละชุดให้เข้าใจชัดเจนก่อนนำไปใช้
2. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจและความสามารถในการสะกดคำได้อย่างถูกต้องมากน้อยเพียงใด

ขณะฝึก

1. ครูใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำชุดที่ 1-4 ตามลำดับในการสอนและอธิบายให้นักเรียนเข้าใจการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวในชุดนั้น ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่อยู่ในแบบฝึกแต่ละชุดโดยครูอธิบายคำสั่งให้เข้าใจ
2. ครูสังเกตการทำแบบฝึกของนักเรียน
3. เวลาในการทำแบบฝึกแบบฝึกแต่ละชุดใช้เวลาประมาณ 30-45 นาที

หลังฝึก

1. ครูตรวจและให้คะแนน ข้อที่ไม่เข้าใจควรให้นักเรียนกลับไปทบทวนและทำแบบฝึกใหม่อีกครั้ง
2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อให้ทราบว่านักเรียนสามารถสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวได้มากน้อยเพียงใด ทำได้มากขึ้นหรือไม่
3. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาวครบชุดแล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะรวมการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว ทั้งนี้เพื่อทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้วทั้งหมดเพื่อให้ทราบว่านักเรียนทำได้มากขึ้นหรือไม่เพียงใด

ข้อเสนอแนะ

การทำแบบฝึกหัดในแต่ละแบบฝึก ควรให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยเริ่มจากแบบฝึกหัดที่ 1.1, 1.2, 1.3 และแบบฝึกหัดที่ 1.4 ตามลำดับ เพราะแบบฝึกหัดจะเรียงจากง่ายไปยากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกและเข้าใจเสร็จเรียบร้อยแล้วควรให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วย

คำแนะนำสำหรับนักเรียน

ก่อนฝึก

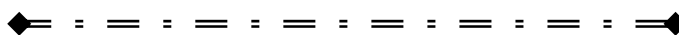
นักเรียนควรทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อให้นักเรียนทราบว่าตนมีความเข้าใจเรื่องการสะกดคำมากน้อยเพียงใด

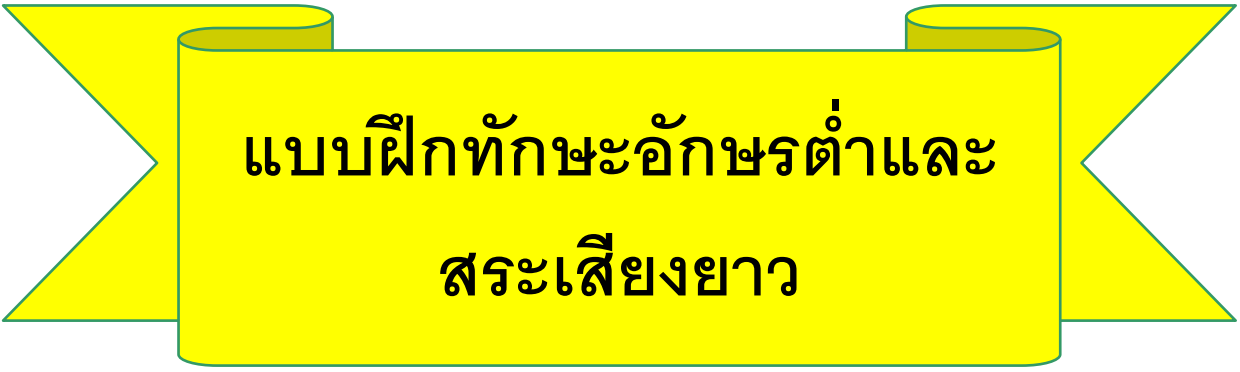
ขณะฝึก

นักเรียนตั้งใจฟังครู และตั้งใจทำความเข้าใจกับเนื้อหาในแต่ละแบบฝึก ก่อนทำและฝึกแต่ละแบบฝึกให้ทำความเข้าใจว่าแบบฝึกต้องการให้นักเรียนทำอะไร ถ้าไม่เข้าใจให้ซักถามครู การทำแบบฝึกหัดในแบบฝึก ควรทำเรียงตามลำดับ

หลังฝึก

เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกแล้วพบมีข้อที่ผิดหลายข้อ ควรกลับไปแก้ไข และทำความเข้าใจและทบทวนแบบฝึกนั้น ๆ อีกครั้ง นักเรียนควรทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาวขึ้นมากน้อยเพียงใด นักเรียนควรทบทวนเรื่องที่ฝึกไปในเวลาที่ว่างเช่น หลังเลิกเรียนหรือทบทวนที่บ้านเพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกทักษะอักษรต่ำและ
สระเสียงยาว

แบบทดสอบก่อนฝึก

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงโยงเส้นจับคู่ภาพกับพยัญชนะที่สัมพันธ์กัน

ค

ช

ง

ท

น

พ

ล

ม

ว

ช

ร

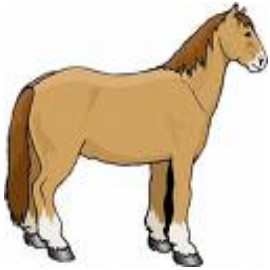

ย

แบบทดสอบก่อนฝึก

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนพยัญชนะใต้ภาพให้ถูกต้อง

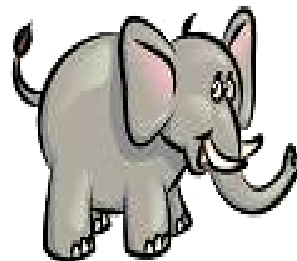

แบบฝึกหัดที่ 1.1

มาฝึกเขียนอักษรต่ำตามรอยประ
และฝึกเขียนด้วยตนเองนะคะ

ค ค ค ค ค

.....

ง ง ง ง ง

.....

ช ช ช ช ช

.....

ซ ซ ซ ซ ซ

.....

น น น น น

.....

ท ท ท ท ท

.....

ม ม ม ม ม

.....

พ พ พ พ พ

.....

ร ร ร ร ร

.....

ล ล ล ล ล

.....

ว ว ว ว ว

.....

ย ย ย ย ย

.....

แบบฝึกหัดที่ 1.2

มาเขียนสระเสียงยาวตามรอยประ
และฝึกเขียนด้วยตนเองนะคะ

—า —า —า —า

—อ —อ —อ —อ

—เ —เ —เ —เ

—เอ —เอ —เอ —เอ

—แ —แ —แ —แ

—โ —โ —โ —โ

—อ —อ —อ —อ

—อ —อ —อ —อ

—อ —อ —อ —อ

แบบฝึกหัดที่ 1.3

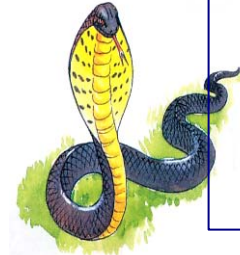
วงกลมรอบอักษรที่ตรงกับภาพ
ด้านซ้ายมือด้วยนะคะ

ม
พ
ห

ท
ค
ย

ช
ง
ว

ร
ช
ว

ม
น
ย

ช
ช
า

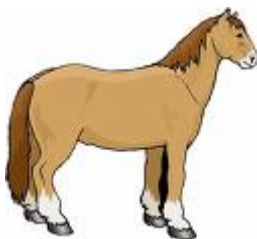
ย
ท
ว

ด
ค
ต

ค
ช
ว

ท
ม
น

ท
ช
ช

ล
ท
ด

แบบฝึกหัดที่ 1.4

จงโยงเส้นจับคู่คำที่มีสระเหมือนกันนะคะ

งา ○

วอ ○

โย ○

พี ○

เรอ ○

มือ ○

ชู ○

แค ○

เท ○

○ โท

○ รา

○ ลือ

○ เธอ

○ ฐู

○ ่ว

○ เซ

○ นอ

○ แพ

แบบทดสอบหลังฝึก

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงโยงเส้นจับคู่ภาพกับพยัญชนะที่สัมพันธ์กัน

ค

ช

ง

ท

น

พ

ล

ม

ว

ช

ร

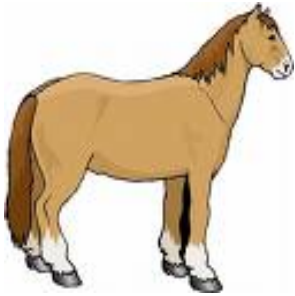

ย

แบบทดสอบหลังฝึก

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำสั่ง จงเขียนพยัญชนะใต้ภาพให้ถูกต้อง

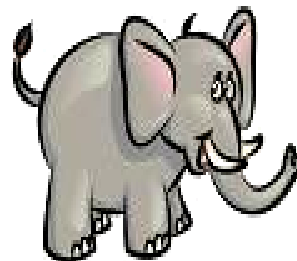

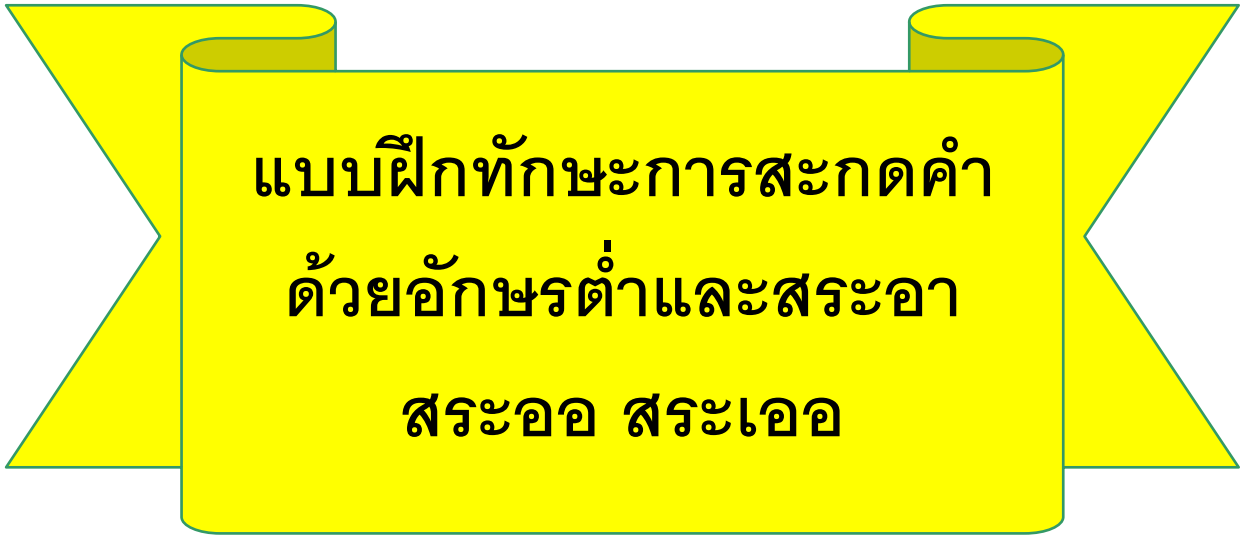

แบบฝึกทักษะการสะกดคำ
ด้วยอักษรต่ำและสระอา
สระออ สระเออ

แบบทดสอบก่อนฝึก

ชื่อ.....นามสกุล..... ชั้น.....

เรื่อง อักษรตัวประสมด้วยสระ-า สระ-อ สระ-เอ

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ-า สระ-อ สระ-เอ” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ช + ...า = _____

2. น + ...า = _____

3. ย + ...า = _____

4. ล + ...า = _____

5. ท + ...อ = _____

6. ค + ...อ = _____

7. ง + ...อ = _____

8. ฌ + ...อ = _____

9. ร + ...เอ = _____

10. ม + ...เอ = _____

=====

แบบทดสอบก่อนฝึก

ชื่อ.....นามสกุล..... ชั้น.....เรื่อง

อักษรต่ำประสมด้วยสระ-า สระ-อ สระ-เอ

คำสั่ง จงนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมาเขียนลงในวงเล็บหน้ารูปที่อยู่ด้านขวาให้ถูกต้อง

1. ยา (.....)

2. เรอ (.....)

3. ทอ (.....)

4. คอ (.....)

5. ละเมอ (.....)

6. ทา (.....)

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระ อา

สระ -า

อ่านว่า “สระอา”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

-า -า -า -า -า -า

จงเติมสระ -า ลงบนรอยประต่อไปนี้

ง...

ช...

น...

ท...

ย...

การเขียนคำที่ประสมด้วย สระ-า

พยัญชนะ + สระ

ค + -า → คา

พ + -า → พา

ร + -า →

ว + -า →

ม + -า →

ล + -า →

ช + -า →

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระ ออ

สระ-อ

อ่านว่า “สระออ”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

-อ -อ -อ -อ -อ -อ

จงเติมสระ -อ ลงบนรอยประต่อไปนี้

ค...

น...

ย...

ง...

พ...

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ-อ

พยัญชนะ + สระ

ค	+	-อ	→	คอ
น	+	-อ	→	นอ
ย	+	-อ	→	
ง	+	-อ	→	
พ	+	-อ	→	
ช	+	-อ	→	
ล	+	-อ	→	

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระ เออ

สระ เออ

อ่านว่า “สระเออ”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

เออ เออ เออ เออ เออ เออ

จงเติมสระ เออ บนเส้นประต่อไปนี้

...ม... ...ร... ...ช... ...น... ...ว...

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ เออ

พยัญชนะ + สระ

ค	+	เออ	→	เคอ
ย	+	เออ	→	เยอ
พ	+	เออ	→	
ง	+	เออ	→	
ว	+	เออ	→	
ล	+	เออ	→	
ช	+	เออ	→	

* หมายเหตุ สระ เออ จะเขียนไว้หน้าและหลังพยัญชนะต้น

แบบฝึกหัดที่ 2.1

จงเขียนคำที่อักษรต่ำประสมด้วย
“สระอา สระออ สระเออ”ให้ถูกต้องนะจ๊ะ

ท + -า = ทา

ล + -า =

ช + -า =

ม + -า =

ย + -อ =

ช + -อ =

ง + -อ =

ค + -อ =

พ + -เอ =

น + -เอ =

ว + -เอ =

ร + -เอ =

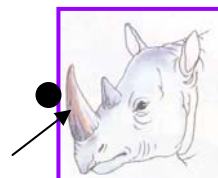

แบบฝึกหัดที่ 2.2

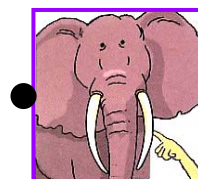
โยงเส้นจับคู่คำกับภาพให้ถูกต้องนะครับ

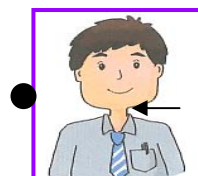
คอ

นอ

เรือ

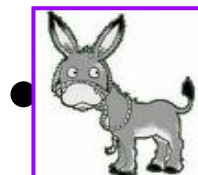
ช่อ

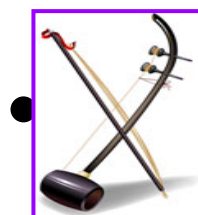
ลา

งา

ยา

แบบฝึกหัดที่ 2.3

จงเขียนคำอ่านอักษรตัวที่ประสมกับ
“สระอา สระออ สระเออ” ให้ถูกต้องนะครับ

ชา

อ่านว่า

ชอ อา ชา

พา

อ่านว่า

มา

อ่านว่า

คอ

อ่านว่า

นอ

อ่านว่า

รอ

อ่านว่า

เมอ

อ่านว่า

เรอ

อ่านว่า

แบบฝึกหัดที่ 2.4

จงจับคู่คำกับส่วนประกอบของคำ
ให้ถูกต้องและระบายสีได้ยวกันนะจ๊ะ

ม + ๒

เรือ

พ + ๑

ล + ๑

เมอ

ลา

ร + ๒

พา

ทา

ช + อ

ป + ๑

ท + ๑

ค + อ

คอ

ยา

ชอ

แบบทดสอบหลังฝึก

ชื่อ.....นามสกุล..... ชั้น.....

เรื่อง อักษรต่ำประสมด้วยสระ-า สระ-อ สระ-เอ

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ-า สระ-อ สระ-เอ” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ช + ...า = _____

2. น + ...า = _____

3. ย + ...า = _____

4. ล + ...า = _____

5. ท + ...อ = _____

6. ค + ...อ = _____

7. ง + ...อ = _____

8. ซ + ...อ = _____

9. ร + ...อ = _____

10. ม + ...อ = _____

=====

แบบทดสอบหลังฝึก

ชื่อ.....นามสกุล..... ชั้น.....เรื่อง

อักษรตัวประสมด้วยสระ-า สระ-อ สระ-เอ

คำสั่ง จงนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมาเขียนลงในวงเล็บหน้ารูปที่อยู่ด้านขวาให้ถูกต้อง

1. ยา (.....)

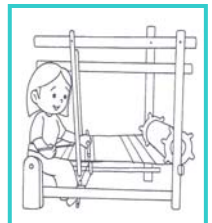
2. เรอ (.....)

3. ทอ (.....)

4. คอ (.....)

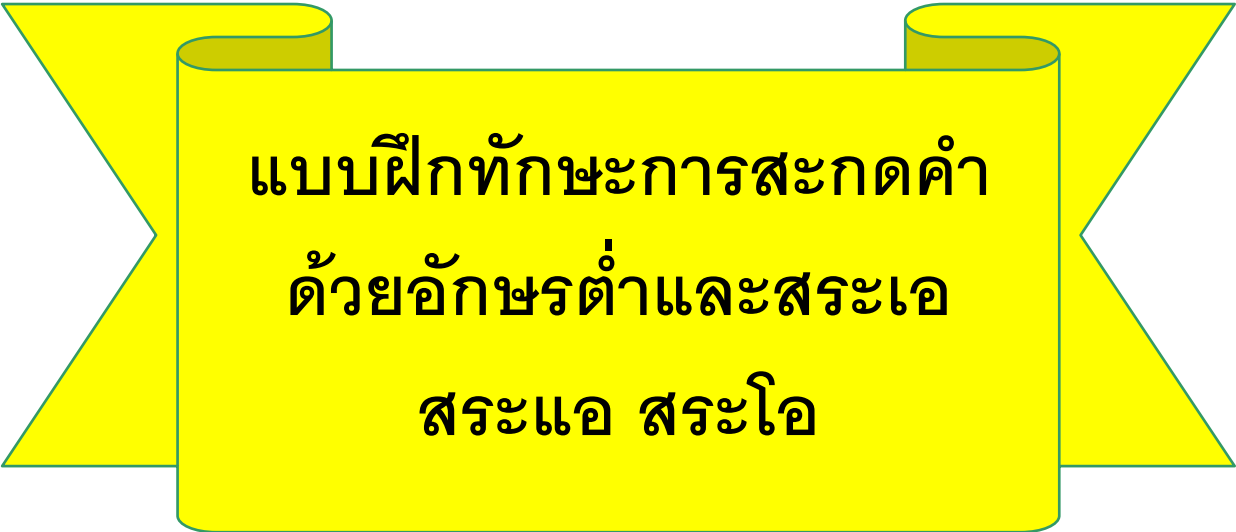
5. ละเมอ (.....)

6. ทา (.....)

=====

แบบฝึกทักษะการสะกดคำ
ด้วยอักษรต่ำและสระเอ
สระแอ สระโอ

แบบทดสอบก่อนฝึก

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

เรื่อง อักษรต่ำประสมด้วยสระ เ- สระ แ- สระ โ-

คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ เ- สระ แ- สระ โ-” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ช + เ- = _____

2. ค + เ- = _____

3. ม + เ- = _____

4. ล + แ- = _____

5. ช + แ- = _____

6. พ + แ- = _____

7. ว + โ- = _____

8. น + โ- = _____

9. ค + โ- = _____

10. พ + โ- = _____

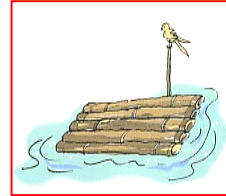
แบบทดสอบก่อนฝึก

ชื่อ.....นามสกุล..... ชั้น.....

เรื่อง อักษรตัวประสมด้วยสระ เ- สระ แ- สระ โ-

คำสั่ง จงนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมาเขียนลงในวงเล็บหน้ารูปที่อยู่ด้านขวาให้ถูกต้อง

1. โค (.....)

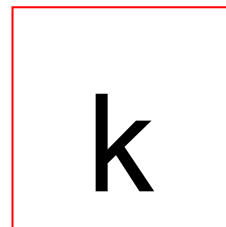
2. โน (.....)

3. แพ (.....)

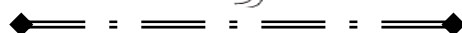
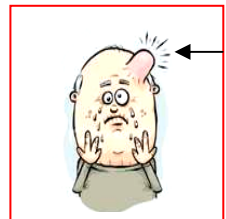
4. แก (.....)

5. เค (.....)

6. เท (.....)

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระ เอ

สระเอ

อ่านว่า สระเอ

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

เ- เ- เ- เ- เ-

จงเติมสระ เ- ลงบนเส้นประหน้าพยัญชนะต่อไปนี้

...ร

...ค

...ม

...พ

...ย

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ เ-

พยัญชนะ + สระ

น + เ- → เน

ย + เ- → เย

ช + เ- →

พ + เ- →

ล + เ- →

ช + เ- →

ท + เ- →

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระ แอ

สระ แ-

อ่านว่า “สระแอ”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

แ- แ- แ- แ- แ- แ-

จงเติมสระ แ- ลงบนเส้นประหน้าพยัญชนะต่อไปนี้

...ง ...ค ...พ ...ม ...ย

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ แ-

พยัญชนะ + สระ

ร	+	แ-	→	แร
ว	+	แ-	→	แว
ท	+	แ-	→	
น	+	แ-	→	
ช	+	แ-	→	
ล	+	แ-	→	
ข	+	แ-	→	

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระ โ

สระ โ-

อ่านว่า “สระโ”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

โ- โ- โ- โ- โ-

จงเติมสระ โ ลงบนเส้นประหน้าพยัญชนะต่อไปนี้

...ง ...ท ...พ ...น ...ม

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ โ-

พยัญชนะ	+	สระ		
ค	+	โ-	→	โค
ท	+	โ-	→	โท
พ	+	โ-	→	
ล	+	โ-	→	
ว	+	โ-	→	
ย	+	โ-	→	
ช	+	โ-	→	

แบบฝึกหัดที่ 3.1

จงเขียนคำที่อักษรต่ำประสมด้วย
“สระเอ สระแอ สระโอ” ให้ถูกต้อง

ท + เ- = เท

ค + เ- =

ม + เ- =

ช + เ- =

ป + แ- =

ง + แ- =

ช + แ- =

ล + แ- =

ว + โ- =

พ + โ- =

น + โ- =

ร + โ- =

แบบฝึกหัดที่ 3.2

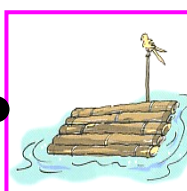
จงโยงเส้นจับคู่คำกับภาพให้ถูกต้องนะคะ

แก

โค

โฟ

เท

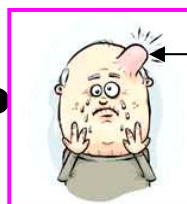
แพ

โน

K

เค

แบบฝึกหัดที่ 3.3

จงเขียนคำอ่านอักษรตัวเมื่อประสมกับ
“สระเอ สระแอ สระโอ” ให้ถูกต้องนะครับ

โว

อ่านว่า

วอ โอ โว

โน

อ่านว่า

แซ

อ่านว่า

แย

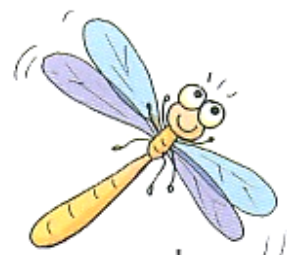
อ่านว่า

เม

อ่านว่า

เซ

อ่านว่า

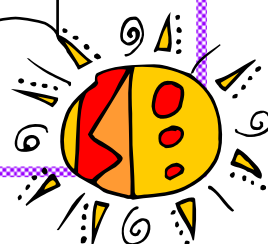

แบบฝึกหัดที่ 3.4

จงจับคู่คำกับส่วนประกอบของคำให้ถูกต้อง
และระบายสีเดียวกันนะคะ

ม + ะ-	แพ	ย + โ-
โย	เม	
โค	พ + แ-	เค
ค + ะ-	ค + โ-	
ล + แ-	ไซ	โว
ช + ะ-	แล	
น + โ-	โน	ว + โ-

แบบทดสอบหลังฝึก

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

เรื่อง อักษรต่ำประสมด้วยสระ เ- สระ แ- สระ โ-
คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ เ- สระ แ- สระ โ-” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ช + เ- = _____

2. ค + เ- = _____

3. ม + เ- = _____

4. ล + แ- = _____

5. ช + แ- = _____

6. พ + แ- = _____

7. ว + โ- = _____

8. น + โ- = _____

9. ค + โ- = _____

10. พ + โ- = _____

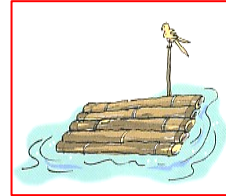
แบบทดสอบหลังฝึก

ชื่อ.....นามสกุล..... ชั้น.....

เรื่อง อักษรตัวประสมด้วยสระ เ- สระ แ- สระ โ-

คำสั่ง จงนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมาเขียนลงในวงเล็บหน้ารูปที่อยู่ด้านขวาให้ถูกต้อง

1. โค (.....)

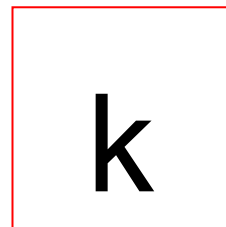
2. โน (.....)

3. แพ (.....)

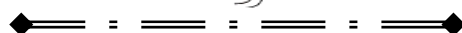
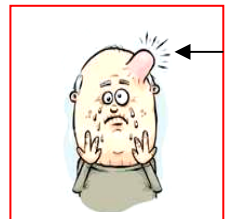
4. แง (.....)

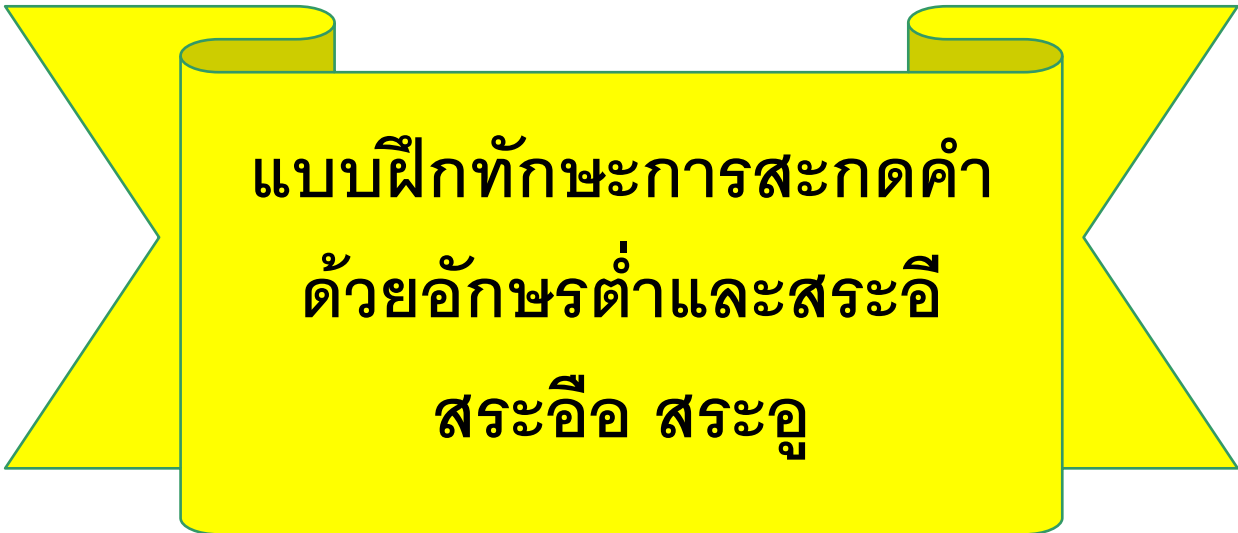

5. เค (.....)

6. เท (.....)

แบบฝึกทักษะการสะกดคำ
ด้วยอักษรต่ำและสระอี
สระอีอ สระอุ

แบบทดสอบก่อนฝึก

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

เรื่อง อักษรต่ำประสมด้วยสระ- สระ- สระ-
คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วย “สระ- สระ- สระ-” ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. พ + - = _____

2. ร + - = _____

3. ม + - = _____

4. ช + - = _____

5. ม + - = _____

6. ล + - = _____

7. ย + - = _____

8. น + - = _____

9. ช + - = _____

10. ท + - = _____

.....

แบบทดสอบก่อนฝึก

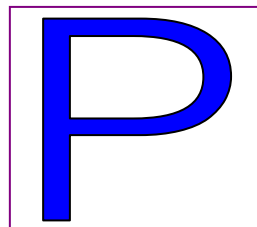
ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

เรื่อง อักษรตัวประสมด้วยสระ- สระ- สระ-

คำสั่ง จงนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมาเขียนลงในวงเล็บหน้ารูปที่อยู่ด้านขวาให้ถูกต้อง

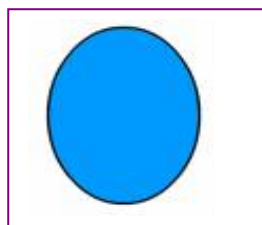
1. ป

(_____)

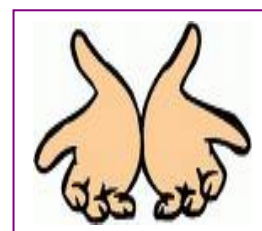
2. อ

(_____)

3. พ

(_____)

4. ร

(_____)

5. ก

(_____)

6. มือ

(_____)

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับ สระอี

สระ อี

อ่านว่า “สระอี”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

ี

ี

ี

ี

ี

ี

จงเติมสระ อี ลงบนพยัญชนะต่อไปนี้

ช

ม

ร

ล

น

การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ อี

พยัญชนะ + สระ

ย	+	อี	→	ยอี
ช	+	อี	→	ชอี
พ	+	อี	→	
ย	+	อี	→	
ว	+	อี	→	
ง	+	อี	→	
ค	+	อี	→	

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับ สระอือ

สระ-^๑

อ่านว่า “สระอือ”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

๑-อ

๑-อ

๑-อ

๑-อ

๑-อ

๑-อ

จงเติมสระ ๑-อ ลงในคำต่อไปนี้

ม...

ล...

ค...

น...

ช...

การเขียนคำที่สะกดด้วย สระ-^๑

พยัญชนะ + สระ

พยัญชนะ + สระ

พ	+	๑-อ	→	พือ
ว	+	๑-อ	→	วือ
ช	+	๑-อ	→	
ล	+	๑-อ	→	
ร	+	๑-อ	→	
ง	+	๑-อ	→	
ท	+	๑-อ	→	

*สระ-^๑ เมื่อประสมกับพยัญชนะต้นและไม่มีตัวสะกดจะเขียนตัว “อ” ไว้ข้างหลัง

แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับ สระ

สระ -
๗

อ่านว่า “สระ๗”

ฝึกเขียนตามรอยประให้ถูกต้อง

— ๗ — ๗ — ๗ — ๗ — ๗ — ๗
 จงเติมสระ - ลงข้างล่างพยัญชนะต่อไปนี้
 ค ฅ ฆ ง พ ย

การเขียนคำที่สะกดด้วยสระ -
๗

พยัญชนะ + สระ

ท	+	- ๗	→	๗
ง	+	- ๗	→	๗
น	+	- ๗	→	
ย	+	- ๗	→	
ว	+	- ๗	→	
ฅ	+	- ๗	→	
ล	+	- ๗	→	

แบบฝึกหัดที่ 4.1

จงเขียนคำที่อักษรตัวประกอบ
“สระอี สระอือ สระอุ” นะครับ

ช + ี = ชี

ช + ี =

ล + ี =

ร + ี =

ม + ือ =

พ + ือ =

ว + ือ =

ค + ือ =

ง + ุ =

ช + ุ =

ท + ุ =

ย + ุ =

แบบฝึกหัดที่ 4.2

โยงเส้นจับคู่คำกับภาพให้ถูกต้องนะคะ

น้ำ

ปลา

งู

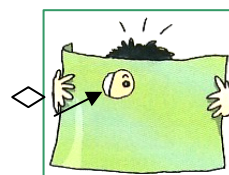
ใจ

มือ

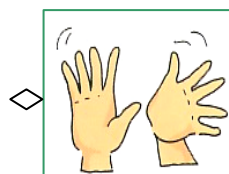
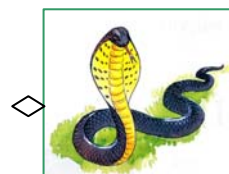
คน

ตัว

วัด

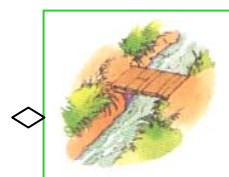

P

T

V

แบบฝึกหัดที่ 4.3

จงเขียนคำอ่านอักษรตัวเมื่อประสมกับ
“สระอี สระอือ สระอุ” ให้ถูกต้องนะคะ

ง

อ่านว่า

งอ

งู

งู

ค

อ่านว่า

ค

อ่านว่า

ว

อ่านว่า

ว

อ่านว่า

ท

อ่านว่า

มื่อ

อ่านว่า

ลือ

อ่านว่า

คื่อ

อ่านว่า

ฟื่อ

อ่านว่า

แบบฝึกหัดที่ 4.4

จงจับคู่คำกับส่วนประกอบของคำ
ให้ถูกต้องและระบายสีเดียวกันนะคะ

ว

ช + ิ

ม + ิ อ

ช

ช + ิ

ว + ิ

ช

ม

ว + ิ

ช

ว

ค + ิ อ

ท + ิ

ว + ิ อ

ล

ล + ิ อ

ค

ท

แบบทดสอบหลังฝึก

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

เรื่อง อักษรต่ำประสมด้วยสระ- สระ- สระ-
คำสั่ง จงเขียนคำที่ประสมด้วยสระ- สระ- สระ- ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. พ + - = _____

2. ร + - = _____

3. ม + - = _____

4. ช + -อ = _____

5. ม + -อ = _____

6. ล + -อ = _____

7. ย + - = _____

8. น + - = _____

9. ช + - = _____

10. ท + - = _____

แบบทดสอบหลังฝึก

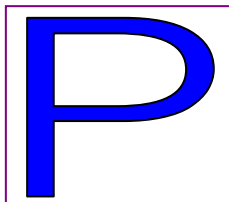
ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

เรื่อง อักษรต่ำประสมด้วยสระ- สระ- สระ-

คำสั่ง จงนำคำที่อยู่ด้านซ้ายมาเขียนลงในวงเล็บหน้ารูปที่อยู่ด้านขวาให้ถูกต้อง

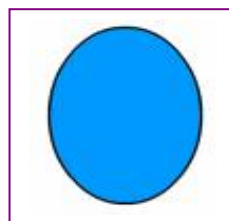
1. ง

(_____)

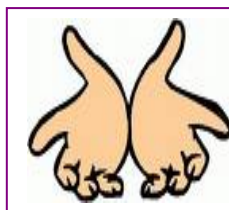
2. ชู

(_____)

3. ฟี

(_____)

4. ริ

(_____)

5. คู

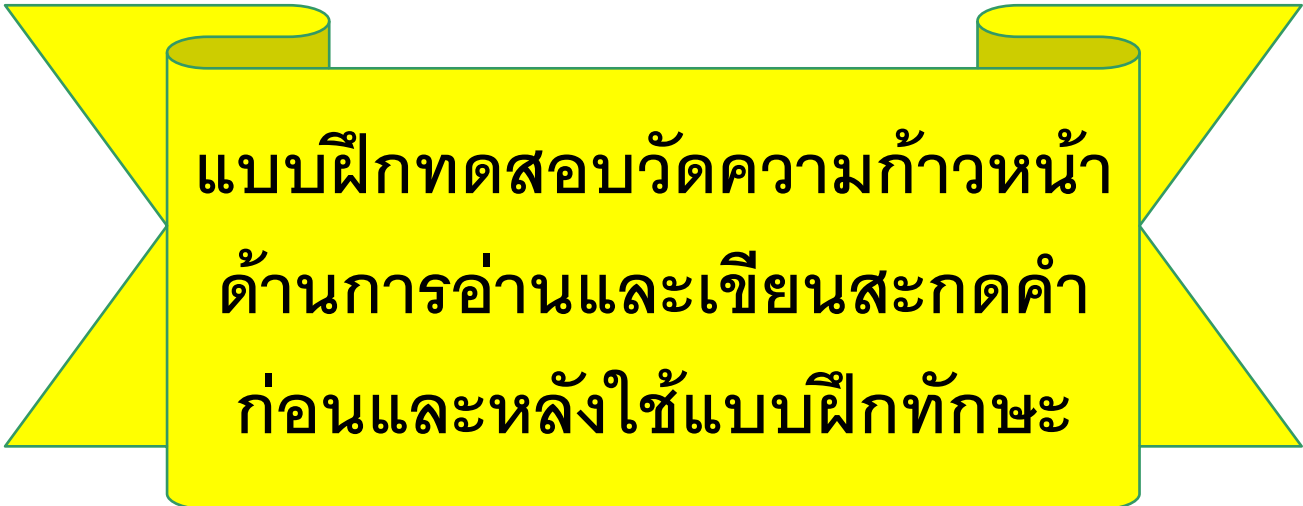
(_____)

6. มือ

(_____)

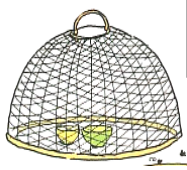
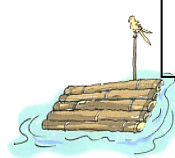
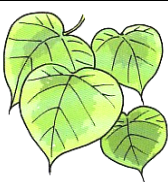

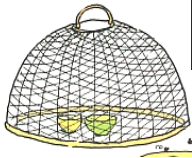
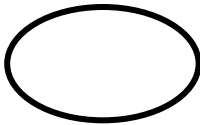
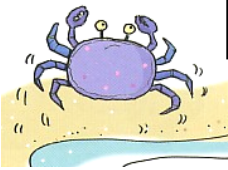
แบบฝึกทดสอบวัดความก้าวหน้า
ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ
ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ

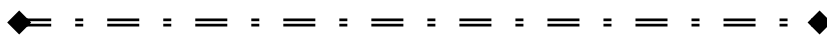
ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความก้าวหน้า
ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำก่อนและหลังใช้แบบฝึก

ตอนที่ 1 ทำเครื่องหมาย ☒ ในช่องที่มีรูปภาพสัมพันธ์กับคำที่กำหนดให้

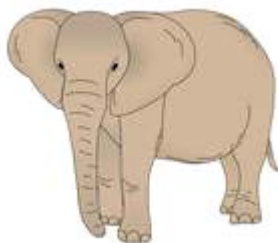
นา			
มือ			
แพ			
คอ			
งู			
ไฟ			

รู			
เท			
เรือ			
ชู			
ซอ			

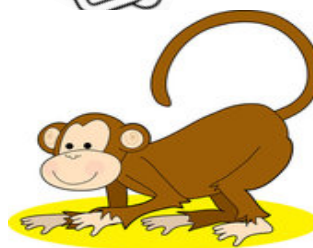
ตอนที่ 2

จงเขียนตัวอักษรให้ตรงกับภาพที่เห็นให้ถูกต้องนะครับ

คำศัพท์ (vocabulary)	ความหมาย (Meaning)
คบ	Neck
คา	to get stuck, name of the grass
คิ	-
คิ	equal , for example
คู	canal
เค	letter “k”
แค	a name of plant
โค	cow
งอ	to bend
งา	tusk, ivory, sesame
ง	-
งอ	-
งู	snake
เง	-
เงอ	-
แง	sound of the crying children
โง	to lift your head
ชา	tea, to feel numb
ชี	nun
ชี	-
ชู	to raise
เช	-
เชอ	-
แช	tardy, late

ชอ	an instrument
ชา	to diminish, to abate
ชี	letter “c”
ชือ	-
ชู	-
เช	to be unsteady, to totter
เชอ	-
แช	an ancient Thai gunboat or barge with cannons used in Kathin ceremonies
ทอ	to weave
ทา	to rub, to paint, to anoint , to apply on
ที	Letter “t” ,time, turn, chance
ทือ	-
ทู	kind of fish (mackerel)
เท	to pour, to empty
แท	-
โท	rising tone, second
นอ	horn
นา	rice field
นี	-
นือ	-
นุ	-
เน	-
เนอ	-
แน	-
โน	to swell up, to bulge up
พอ	to suffice, enough
พา	to guide, to lead
พี	fat, stout, letter “p”

ฝื	-
พู	winged bean, lobe
เพ	to collapse
เพอ	-
แพ	bamboo raft-boat
โพ	a kind of tree leaf
มอ	ox, cow, the moo of cow, dull
มา	to come
มี	to have, to own
มือ	hand
มู	-
เม	mother
เมอ	-
แม่	-
โม	watermelon
ยอ	to praise, a kind of fish-trap
ยา	medicine, drug
ยี่	to crush, to mash, to mix
ยู	iron ring, hasp, letter "u"
เย	sound of baby crying
เยอ	-
โย	to speak provocatively
รอ	to wait
รา	mold
รี	oval, to wait
รือ	-
รู	hole, gap
เวอ	to belch, to eructate
แเว	to draw

โริ	swollen, enlarge
ลข	-
ลา	donkey, to bid farewell
ลี	to go, to proceed
ลือ	to spread the news, to rumor
ลู	-
เล	an ethic islanders living in southern Thailand
เลอ	on the top, beautiful
แล	to look at, to watch
โล	an initial for “kilograms or kilometer”
วอ	a kind of canopied palanquin
วี	to fan, letter “v”
วือ	-
วุ	-
เวอ	-
เว	-
แว	-
โว	to be boastful,

1. คำศัพท์ทั้งหมดได้รวบรวมไว้ตามพจนานุกรม
2. คำศัพท์ที่ไม่ได้ใส่ความหมายไว้เนื่องจากไม่มีความหมายในภาษาไทยแต่ต้องปรากฏร่วมกับพยัญชนะ (คำ) อื่นจึงมีความหมาย เช่น (เค) เคมี; (ชะ) เงื่อ ; (เล่อ) ล่า; แซ(เขื่อน) ; (ไซ) ไชยกุล ; (แท) แน่แท้ ; ฌู(มุฉี่) ; ฯลฯ
3. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายในภาษาไทย แต่เมื่อใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์จะเป็นคำที่มีความหมาย เช่น คี (คี่) ; โง (โง่) ; เง (เง้) ; ซอ (ซ่อ) ; ซื่อ (ซื่อ, ซื่อ) ; ซึ (ซึ่, ซึ่) ; ชู (ชู) ; ซื่อ (ซื่อ, ซื่อ) ; ทื่อ (ทื่อ) ; นี (นี, นี) ; แท (แท้) ; เย (เย้) ; เร (เร่) ; ลอ (ล่อ) ; ฌู (ฌู) ; ลี (ลี) ; ลื่อ (ลื่อ, ลื่อ) ; ฌู (ฌู) ; เว (เว้) ; แว (แว้) เป็นต้น

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-สกุล	นางสาวศิริภัสสร พิมพิรัตน์
วัน เดือน ปีเกิด	25 พฤษภาคม 2521
สถานที่เกิด	อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	125 หมู่ 11 ตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี 72110
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	Teacher Assistant
สถานที่ทำงาน	Bangkok Patana School 643 Lasalle Road (Sukhumvit105) Bangna, Bangkok 10260
ประวัติการศึกษา	
2540	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบวรหารแจ่มใสวิทยา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี
2544	ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏนครปฐม
2548	ประกาศนียบัตรบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2553	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ